

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Äänilevyn tuottaminen

Case Penikkatauti

Tanja Uusitalo

Kulttuurituotannon koulutusohjelma (240 op)

04/2011

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Kulttuurituotannon koulutusohjelma

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Tanja Uusitalo	Sivumäärä 40 ja 2 liitesivua
Työn nimi Äänilevyn tuottaminen. Case Penikkatauti	
Ohjaava(t) opettaja(t) Juha Iso-Aho	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Vesa-Matti Hellsten	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyöni tavoitteet olivat tuottaa produktina Penikkatauti-yhtyeen albumi. Tein siis toiminnallisen opinnäytetyön. Muita tavoitteita oli oppia ymmärtämään äänilevytuotantoa prosessina. Halusin oppia tuottamaan äänitteen vaihe vaiheelta. Tavoitteenani oli myös kirjoittaa mahdollisimman kattava opinnäytetyö äänilevytuotannosta ja oppia kirjoittamaan entistä parempaa ja luettavampaa tekstiä.</p> <p>Opinnäytetyöni merkitys ammattialalle on saada tuottajat, pienlevy-yhtiöt ja alan opiskelijat kiinnostumaan opinnäytetyöni aiheesta ja sitä kautta ymmärtämään äänilevyn tuottamisprosessia paremmin. Toivon, että opinnäytetyöstäni on mahdollisimman paljon hyötyä myös muille samalla alalla työskenteleville. Haluan heidän tutustuvan tuottamisessa äänilevytuotantoon ja sitä kautta saada heidät innostumaan ja tarttumaan vastaavanlaisiin hankkeisiin.</p> <p>Opinnäytetyötäni voi hyödyntää muun muassa juuri mainitsemani ammattialat. He voivat lukea työstäni faktoja ja kokemuksia äänitetuotannosta, jotta heidän omat projektinsa onnistuisivat mitä parhaimmin. Työssäni käyn läpi äänitetuotantoa vaihe vaiheelta. Tekstiä on helppo lukea ja ymmärtää. Olen pyrkinyt välttämään sivistyssanoja ja tekemään mahdollisimman maanläheisen ja ihmisystävällisen opinnäytetyön.</p> <p>Minulla on ollut vaikeuksia kaikenlaisten lupa-asioiden kanssa. Opinnäytetyöhön olen ottanut selvää erilaisista tekijänoikeusluvista ja tarvittavat luvat on helppo tarkistaa työstäni. Uusia asioita tuottajille tulee vastaan koko ajan. Toivon, että kynnys lähteä tuottamaan mitä tahansa, pääasiassa äänitettä olisi pienempi opinnäytetyöni lukemisen jälkeen.</p> <p>Menetelminä olen käyttänyt kantapään kautta oppimista. En tiennyt juuri mitään äänilevytuottamisesta ryhtyessäni projektiin. Olen kysellyt alan ihmisiltä paljon ja koonnut kaiken oppimani muistiin opinnäytetyötäni varten. Olen kerännyt myös lähdemateriaalia liittyen aiheeseen.</p> <p>Lastenmusiikin ja punk-musiikin yhdistäminen produktia varten on ollut paikka paikoin hankalaa. Halusin luoda lapsille ja lapsenmielisille mahdollisimman laadukkaan äänitteen.</p>	
Asiasanat äänilevytuotanto, äänilevy-yhtiöt, lastenmusiikki, punk-musiikki	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Degree Programme In Cultural Management

ABSTRACT

Author Tanja Uusitalo	Number of Pages 40 and 2 pages
Title Record producing. Case Penikkatauti.	
Supervisor(s) Juha Iso-Aho	
Subscriber and/or Mentor Vesa-Matti Hellsten	
Abstract <p>The objectives for my thesis were to produce Penikkatauti band album as in a project. So I made an active thesis. Other objectives were to learn and understand the process of making and producing a record production. I wanted to learn the making of it stage by stage. I also wanted to write the thesis as potential as possible about the record producing industry and to learn to write better and more readable text.</p> <p>Significance of the thesis to professional sector is to get producers, small record companies and the students of this field interested about my thesis subject and through it to understand better the record producing. I hope that my thesis will benefit as much as possible also to others who are working in a same field. I want them to get familiar about record producing and exited about it so they could address similar challenges.</p> <p>My thesis can be useful for those fields I mentioned earlier. They can read facts and my experiences about the record production, so their own projects would succeed the best way possible. In my thesis I will go thru stage by stage about the record production. Text is easy to read and understand. I have avoided using professional vocabulary so it would be more down-to-earth and humane thesis.</p> <p>I have had problems about all kinds of licensing issues. For this thesis I have taken a clear picture about copyright licensing. The necessary licenses are easy to check from it. The producers new things will come up all the time. I hope that the step to product especially producing a record album would be smaller after reading this thesis.</p> <p>As a method I have been using, learn from your mistakes, system. I barely knew anything about the record producing business when I started the project. I have been asking around a lot from the professionals in the business and scraped all that I have learned together for my thesis. I have also collected sources material about the subject.</p> <p>Putting together a children's music and punk music for this project has been here and there a bit challenging. I wanted to create for children and childlike spirits the best record possible.</p>	
Keywords record production, record companies, children's music, punk music	

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1 JOHDANTO	5
2 ÄÄNILEVYTUOTANTO	8
2.1 Äänilevyn historia	8
2.2 Äänilevy-yhtiöt	10
2.3 Kustantaja vai omakustanne?	10
2.4 Hell´s Tone Records	12
2.5 Luvat	14
2.6 Tuottajan rooli	16
3 PENIKKATAUTI-ALBUMIN TUOTTAMINEN	18
3.1 Case Penikkatauti	19
3.2 Budjetti	21
3.3 Studiossa	21
3.4 Äänilevyn visuaalinen ilme ja painaminen	25
4 PUNKKIA LAPSILLE	26
4.1 Lastenmusiikin tarjonta Suomessa	27
4.2 Punkin lyhyt oppimäärä	27
4.3 Kohderyhmän saavuttaminen markkinoinnin keinoin	29
4.4 Ella ja Aleksis ja Smurffit	31
4.5 Medianäkyvyys ja jakelu	32
5 PENIKKATAUDIN ARVIOINTI	33
6 YHTEENVETO	36
LÄHTEET	39
LIITTEET	41

1 JOHDANTO

Opinnäytetyössäni käyn läpi opinnäytetyöproduktini vaiheita ja teoriaa. Produktina olen tuottanut lastenmusiikkiäänitteen punk-sovituksin. Levymarkin tyyppi on indie. Olen tehnyt toiminnallisen opinnäytetyön. Kappaleita levyllä on yhdeksän. Lisänä on kolme karaoke-versiota. Kappaleet koostuvat tunnetuista lastenlauluklassikoista. Sanoituksia ei ole muutettu, mutta sovitukset ovat uusia. Kappaleita valitessa on täytynyt ottaa huomioon muun muassa kappaleiden tekijänoikeudet ja luvat. Levy on valmis ja ilmestyi 31.03.2010. Julkaisujuhlat ja yhtyeen ensimmäinen esiintyminen oli 03.04.2010.

Äänilevyn kohderyhmänä ovat ensisijaisesti lapset. Tämän jälkeen tulevat lapsien vanhemmat, sekä punkyleisö ja muut kuluttajat. Lapsille halusin tuottaa ja tarjota inspiroivaa, viihdyttävää, sekä ennen kaikkea laadukasta musiikkia. Tämä äänilevy on myös uniikki äänite Suomessa. En tiedä yhtään muuta lastenmusiikkiäänitettä, jonka sovitukset olisivat punkiksi. Ulkomailla, ainakin Venäjällä vastaavanlainen albumi on julkaistu.

Opinnäytetyössä mietin kustantajan ja omakustannelevyn suhdetta, hyviä ja huonoja puolia. Käyn läpi produktin sisältöä, sekä levyn tuottamista vaiheelta. Pohdin markkinointia ja markkinointikeinoja, sekä miten levyä myydään ja tiedotetaan. Käyn läpi myös muutaman esimerkin lastenlevy-projekteista, jotka ovat myyneet huimasti, hieman erilaisin markkinointimenetelmin.

Opinnäytetyöproduktin tavoitteena oli tuottaa mahdollisimman laadukas äänilevy lapsille ja lapsenmielisille. Opinnäytetyöni tavoite on koota äänilevyn tuottamiseen liittyviä asioita yhteen, jotta työtäni voitaisiin käyttää mallina äänitteiden tuottamisessa lähinnä yhteille itselleen tai pienlevy-yhtiöille, jotka ovat vasta aloittamassa toimintaansa. Toivon työni tarjoavan helpotusta levyprosessiin lähentelemisessä alalla jo työskenteleville henkilöille. Asetin opinnäytetyöni tavoitteeksi asioiden yhteen kokoamisen ja äänilevyjen selkokielisen tuotteistamisen ohjeistamisen, sillä äänitteiden tuottamisesta on vähän tietoa suomenkielisenä. Tar-

koitukseni on helpottaa aloittelevia tuottajia, yhtyeitä ja pienlevy-yhtiöitä alkuun äänilevytuotannossa.

Opinnäytetyötä tehdessä etsin vastauksia seuraaviin kysymyksiin: Miten tuotetaan äänilevy? Mistä hankitaan äänilevyn tuottamiseen tarvittavat luvat? Mikä on tuottajan rooli äänilevytuotannossa? Miten saavutetaan kohderyhmä? Mitä kustantaja tekee? Löysin vastaukset kaikkiin mieltäni askarruttaviin kysymyksiin. Vastaukset kysymyksiin löytyvät opinnäytetyöstäni.

Äänilevyn tuottaminen prosessina oli minulle kokonaan uusi haaste. Halusin oppia tuottamaan äänilevyn. Halusin oppia mitä masteroimisella tarkoitetaan ja mitä masterointi pitää sisällään. Halusin ymmärtää byrokratiaa, koskien esimerkiksi tekijänoikeuslupia. Nyt osaan jo paremmin hoitaa tarvittavat lupa-asiat kuntoon koskien äänilevytuotantoa. Opin paljon uusia asioita produktin edetessä, etenkin kaikki edellä mainitsemani taidot. Oivalsin paljon sellaista, mikä entuudestaan oli minulle vierasta.

Äänilevytuottamisesta on kirjallisuutta Suomessa vähän. Lähteitä opinnäytetyöhöni oli melko vaikea löytää. Internet tarjoaa jonkun verran tietoa äänitetuottamisesta, mutta mistään ei löydy kattavaa tietopakettia, joka solmisi paketin tiiviisti yhteen. Halusin tehdä tämän omassa opinnäytetyössäni niin hyvin kuin mahdollista. Äänilevytuottamista opetellaan tavallisesti oman kokemuksen kautta, tyylillä, tekemällä oppii. Tämäkin on toki hyvä keino oppia uusia asioita, mutta monelta kommellukselta vältyttäisiin, mikäli olisi jokin teos, joka kasaisi kaiken oleellisen yksien kansien väliin.

Äänilevytuottamista osaavat tuottajat, jotka toimivat musiikkibisneksessä musiikkituottajina (esimerkiksi äänittäjinä) ja levy-yhtiöiden konkarit. Suomalaisia lähteitä äänilevytuottamisesta löytyy vähän. Olen yrittänyt käyttää kaikki merkittävimmät suomalaiset lähteet, jotka löysin. Ulkomaalaisia lähteitä en käyttänyt opinnäytetyössäni, sillä halusin aiheen käsittelevän nimenomaan äänitetuottamista Suomen mittakaavassa ja käyttää aiheeseen sopivia suomalaisia lähteitä. Halusin olla se henkilö, joka kasaa jo olemassa olevan tiedon äänilevytuottamisesta ja oman kokemuksen kautta löytää ehkä jotakin uutta tietoa. Uudeksi tie-

doksi ajattelen esimerkiksi termin distro selittämisen, sillä termin avaamista en löytänyt mistään. Distro-sanan selvennän myöhemmin opinnäytetyössäni.

Syy miksi lähdin tuottamaan tällaista produktia, oli yksinkertaisesti se, että halusin yhdistää molemmat mielenkiintoni kohteet, lapset ja punk-musiikin. Olen itse äiti ja lapset ovat siksi lähellä sydäntäni. Punk-musiikki on taas minulla verissä ja olen henkeen ja vereen arvomaailmaltani punkkari. Uutta minulle oli äänilevyn tuottaminen ja mietinkin, miksen voisi yhdistää kahta rakastamaani asiaa. Tästä syntyi idea Penikkatauti-yhtyeestä ja albumista. Produktin myötä opin paljon uutta ja kertosin vanhaa. Hetkeäkään en ole katunut projektiin mukaan lähtemistäni. Ihanaa oli myös huomata, kuinka helposti sain muutkin kanssaisareni innostumaan ja ihastumaan projektistani.

Halusin lähteä tuottamaan juuri äänilevyä, sillä tämä ala oli minulle entuudestaan täysin vieras. Halusin oppia uutta ja kartuttaa taitojani musiikkituottamisen ammattilaisena. Sainkin paljon uusia taitoja projektin edetessä. Äänilevyt ovat lisäksi mielestäni paljon mielekkäämpiä, kuin esimerkiksi musiikin lataaminen internetistä. Ostan kaikki äänitteeni konkreettisina äänilevyinä, joita voin sitten kuunnella kotistereoisiani ja kuuntelun päätyttyä laittaa levyn odottamaan seuraavaa kuuntelukertaa cd-hyllylle.

Penikkatauti-nimen keksiminen oli haastavaa. Sen oli kuvattava sekä lastenmusiikkia että punk-musiikkia, aiheuttamalla kuitenkin ennakoluuloja lasten vanhemmissa koskien punk-musiikkia. Pyörittelimme yhtyeen kanssa monenlaisia nimiä, mutta lopullisen nimen keksi verbaliikan kuningas, kitaristimme Jussi Vento. Penikkatauti-nimi on syntyhetkestään lähtien toiminut täydellisesti, eikä nimi jätä paljon arvailujen varaan. Muutamia asioita muuttaisin ehkä näin produktin jälkeen, mutta olen silti täydellisen onnellinen ja ylpeä lopputuloksesta ja mikä parasta, taas yhtä kokemusta rikkaampi.

2 ÄÄNILEVYTUOTANTO

Äänilevytuotanto-nimikettä voidaan käyttää prosessista, jonka perimmäinen tarkoitus on tuottaa kuunneltava äänilevy. Tuotanto sisältää monia eri vaiheita, sekä useita ihmisiä, jotka mahdollistavat äänilevyn syntymisen. Suomessa tuotetaan vuosittain tuhansia äänilevyjä. (Musiikkituottajat 2011). Äänilevytuottaminen on osa musiikkibisnestä, jossa esimerkiksi levy-yhtiöiden pyrkimyksenä on saada tuotannoistaan yhtiölleen mahdollisimman suuri voitto. Parhaiten levy-yhtiöt hyötyvät aloittelevasta artistista tai yhtyeestä, jolle he joskus voivat tarjota levytys sopimuksen murto-osalla tulokkaan debyytin myynnistä. Äänilevy on tuote, joka on vuosien varrella saanut kilpailijoita erilaisista viestimistä, kuten internetistä.

2.1 Äänilevyn historia

Thomas Alva Edison (1847-1931) keksi vuonna 1877 kuinka ääntä voidaan tallentaa. Edison keksi laitteen, jonka hän patentoi. Keksinnölle hän antoi nimen fonografi. Keksintöä pidettiin ihmeenä. Hän paranteli laitetta 1888. Tämä muistutti paljon gramofonia. Grafofoni keksittiin 1885. Keksinnön isät olivat Charles Summer Tainter ja Chichester Bell. (Gronow, Pekka & Saunio, Ilpo 1990.)

Gramofoni patentoitiin vuonna 1887. Keksinnön isänä toimi Emil Berliner. Gramofonissa neula kulki levyssä poikittaissuunnassa. Tarkoituksena oli tuottaa levyjä teollisesti. Alussa levyjä tehtiin kirjelakalle, kumille ja lasille. 1890-luvun lopulla päädyttiin sellakkamassaan. 1889 ääniteollisuus oli saanut alkunsa. Joku keksi tallentaa lieriöille musiikkia. Vahalieriöllä oli Suomessa 1890-luvulla jo tarjolla muutama kappale. Aino Ackte oli ensimmäisiä suomalaisia levylaulajia. Akustisella kaudella Suomessa tehtiin levyjä noin tuhat kappaletta. (Gronow, Pekka & Saunio, Ilpo 1990.)

Alussa äänilevyille kelpasi esittäjäksi lähes kuka vain. Levyt olivat heikkolaatuisia, eikä korkeita ja matalia ääniä saatu tallennettua lainkaan. Käytössä oli vain akustinen tapa tallentaa ääntä. Alussa levyt olivat pääosin puhetta ja oopperaa. Myöhemmin tuli orkesteri- ja sinfoniamusiikkia. Neworleansilainen yhtye alkoi vuonna 1917 soittaa uutta musiikkia, jazzia. He tekivät ensimmäiset jazz-levyt. (Gronow, Pekka & Saunio, Ilpo 1990.)

Vuonna 1923 ilmestyi ensimmäinen numero The Gramophone-lehdestä. Lehti on vieläkin olemassa ja se on maailman vanhin äänilevyalan lehti. Pikkuhiljaa soittimien tekniikka alkoi parantua ja niihin tuli esimerkiksi nivelellinen äänivarsi. Tämä paransi äänenlaatua huomattavasti. Käytössä oli myös erilaisia neuloja. (Gronow, Pekka & Saunio, Ilpo 1990.)

Amerikkalainen Western Electric esitteli vuonna 1924 microfonin, joka loi uuden tavan tallentaa ääntä sähköisesti. Tämän jälkeen isotkin kuorot ja sinfoniat saatiin taltioitua. Tämä kiihdytti levymyyntiä melkoisesti. (Gronow, Pekka & Saunio, Ilpo 1990.)

Miljoonan levyn vuosimyynti ylitettiin Suomessa ensimmäistä kertaa vuonna 1929. Markkinoille tuli jatkuvasti uusia levymerkkejä ja yhtiöt perustivat sisaryhtiöitään eri maihin. Klassisen musiikin rinnalle tuli jazz- ja viihdemusiikki. Musiikki ja sen ajan nuorisokulttuuri olivat yhtä. (Gronow, Pekka & Saunio, Ilpo 1990.)

Uusi levytyyppi lp (long play) esiteltiin vuonna 1949. Vanhan 78 kierroksen sijaan minuutissa, se pyöri 33 kierrosta. Sen valmistamiseen käytetty vinyyli on huomattavasti parempaa kuin vanha shellakka. (Gronow, Pekka & Saunio, Ilpo 1990.)

Suurimman osan myyntituotoista vei kolme suurinta levy-yhtiötä jotka alusta asti ovat olleet mukana Decca, RCA Victor ja Columbia. Näiden pahimmat kilpikumppanit olivat Capitol, Mercury ja MGM. (Gronow, Pekka & Saunio, Ilpo 1990).

Kasettinauhuri tuli markkinoille vuonna 1963. Nauhurit olivat aluksi melko keltottomia ja hyvin kalliita. Myöhemmin ne soveltuivat myös autokäyttöön. Lp-levy

on kuitenkin paljon parempi tekniikaltaan ja kestävyydeltään, kuin kasetti. (Gronow, Pekka & Saunio, Ilpo 1990.)

Vuonna 1979 Philips ja Sony esittivät uuden kehitteellä olevan levytyypin cd:n (compact disc). Cd:n maailmanensi-ilta oli Tokiossa vuonna 1982. Euroopassa levy otettiin vastaan vuonna 1983. Cd-levy oli kaupallisesti hyvin kannattava, vanhoja loppuun kuluneita äänitteitä saatiin myytyä uudelleen kalliimmalla hinnalla. Klassinen musiikki oli ensimmäisenä, joka siirrettiin uuteen digitaaliseen muotoon cd-levylle. Cd-levy mahdollisti sen että saatiin mahtumaan levyille enemmän materiaalia kuin lp:lle. (Gronow, Pekka & Saunio, Ilpo 1990.)

2000-luvulla lp on noussut uudestaan pinnalle. Etenkin keräilijät ostavat niitä. Parhaan äänenlaadun saamiseen tarvitaan hyvä soitin, sekä äänirasia. (Musasto 2010.)

2.2 Äänilevy-yhtiöt

Suomessa levy-yhtiöitä on noin sata. (Levy-yhtiöt – Record Companies 2011).

Vain kourallinen levy-yhtiöistä luokitellaan monikansallisiksi levy-yhtiöiksi, näistä esimerkkeinä Sony Music Entertainment Finland ja Warner Music Finland.

Levy-yhtiöiden edunvalvojina toimivat muun muassa IndieCo ry ja Suomen Ääni- ja kuvatallennetuottajat ÄKT ry.

IndieCo ry on Suomen riippumattomien levy- ja tuotantoyhtiöiden yhdistys, joka parantaa jäsenyritystensä toimintaedellytyksiä sekä tukee suomalaisen musiikkituotannon monimuotoisuutta. (IndieCo ry 2011.)

Suomen Ääni- ja kuvatallennetuottajat ÄKT ry on perustettu kehittämään äänite- ja musiikkivideoalan toimintaedellytyksiä ja hoitamaan tuottajien edunvalvontaa. (FIMIC 2009.)

Suomessa on suomalaisen musiikin edunvalvojayhdistyksiä ja organisaatioita, jotka pitävät huolen omistaan eli tallissaan olevien yhtyeiden, artistien, tuottajien, levy-yhtiöiden ynnä muuta sellaisten etuja.

2.3 Kustantaja vai omakustanne?

Tuotannon voi kustantaa itse tai hakeutua kustantajan piiriin. Kustantajan löytäminen tuotannolle voi olla hankalaa. Kustantajan tehtävä on huolehtia musiikin

kaupallisesta levittämisestä. Huolehtia siitä, että musiikki on yleisön saatavissa. Tähän tehtävään kustantajalla on tavallisesti oma budjettinsa ja markkinointikeinonsa. Mielestäni kustantajalla on paremmat edellytykset musiikin kaupallistamiseen, kuin omakustanneäänitteellä.

Kustantaja voi mekanisoida äänitteen eli julkaista teoksen kaupallisella äänitteellä. Toinen tapa on liittää äänite kuvatalenteelle. Tällöin on kyse synkronoinnista. Kustantaja voi myydä tai vuokrata teoksesta tehtyjä nuotteja tai markkinoida teosta muilla keinoin saadakseen sen esitettäväksi julkisesti konserteissa, televisiossa tai radiossa. (Suomen musiikkikustantajat ry 2009.)

Kustantajan muita tehtäviä on etsiä lupaavia teoksia, joilla on mahdollisuuksia menestyä, sekä uusia hyviä musiikintekijöitä. Kustantaja osallistuu halutessaan teoksen markkinointiin, johon yksittäisellä tekijällä ole ehkä varaa. Yksittäisellä tekijällä ei ole tähän tehtävään välttämättä edes tarvittavaa ammattitaitoa. (Suomen musiikkikustantajat ry 2009.)

Teosto eli Säveltäjäin tekijänoikeustoimisto ry pitää huolen asiakkaidensa musiikin julkisen esittämisen ja tallentamisen puolesta. Teostolta kysytään siis musiikkiteosten käyttöluvia. Teosto tilittää teoksista saadut korvaukset omille asiakkailleen eli kustantajille ja tekijöille. (Suomen Musiikkikustantajat ry 2011.)

Omakustanneäänitteessä kulut maksetaan itse. Tällöin yhtye ja mahdollinen tuottaja säilyttävät taiteellisen vapauden, sekä kaikki oikeudet kappaleisiin. Omakustannelevyissä rahoitus, markkinointi ja myyntitehtävät jaetaan yhtyeen kesken. Tämä voi olla muusikoille hankalaa, mikäli heillä ei ole mielenkiintoa tai tarvittavaa osaamista levyn julkaisurumba.

Produktini alussa en halunnut kustantajaa tuotannolleni, sillä pelkäsin menettäväni otteeni ja taiteellisen vapauden tuotantoani koskien. Tuotannon laajentuesssa myös budjetti kasvoi, jolloin oli alettava harkita kustantajaa produktilleni. Kustantajan löytäminen ei ole helppoa. On vaikeaa vakuuttaa kustantaja eli tavallisesti levy-yhtiö tuotannon kannattavuudesta ja mielenkiintoisuudesta. Alan piireissä sana tuotannostani levisi nopeasti eli viidakkorumpu pyöri ja minulle tarjoutui peräti kaksi kustantajaa, molemmat lappeenrantalaisia levy-yhtiöitä.

Ensimmäinen yhtiö oli muutaman vuoden pyörinyt Kanavakaupungin Levyt ja toinen vanha konkari ja minulle entuudestaan tuttu yhteistyökumppani Hell's Tone Records. Molemmat ovat pieniä levy-yhtiöitä, jotka ovat julkaisseet lähinnä underground-genren julkaisuja eli punk-, rap-, ja hardcore-musiikkia. Sopivammaksi yhtiöksi koin Hell's Tone Recordsin, sillä tunsin yhtiön tavat ja yhteistyö välillämme on toiminut hyvin jo aiemmin. Levy-yhtiöllä on vuosien kokemus äänilevyjen kustantamisesta ja yhtyeidensä viemisestä myös maailmalle. Omaa produktiani ei ole järkevää viedä ulkomaille, sillä suomalaiset lastenlaulut tuskin purevat muualla kuin kotimaassaan.

2.4 Hell's Tone Records

Hell's Tone Records on pienlevy-yhtiö, jonka toiminta on alkanut vuonna 2000. Tällä hetkellä firman toiminta on melko pientä. Hell's Tone Recordsin tavoite on kustantaa äänitteitä ja musiikkia ylipäätään. Tukena yhtiöllä on jakeluyhtiö Firebox. Hell's Tone Records on erikoistunut punk-musiikkiin, mutta kustantaa myös muunlaista musiikkia. Yhtiö sijaitsee Lappeenrannassa. Yhtiön omistaa Vesa-Matti Hellsten. Henkilökuntaa ei ole muita, kuin omistaja. Aiemmin olemme tehneet yhteistyötä tuottamalla yhdessä festivaalin, LPRHC Summerfest 2008, jossa toimin itse tuottajana ja projektipäällikkönä. Hell's Tone Records toimi festivaalin taustatukena ja toimitti festivaalille distronsa. (Hell's Tone Records 2006-2009.)

Yhteistyö produktini kustantajan kanssa on sujunut helposti. Kustantajan taloudellinen tuki on projektiin nähden pieni, mutta käytännöllinen tuki ja hyöty ovat ensiarvoisen tärkeitä. Olemme kustantajan kanssa yhdessä hakeneet muun muassa avustuksia äänilevyn masternauhan kuluihin ja markkinointiin. Avustuksia olemme hakeneet Esittävän Säveltaiteen Edistämiskeskukselta ESEK:ltä ja Luovan Säveltaiteen Edistämissäätöiltä LUSES:lta. Näiltä edellä mainituilta säätiöiltä en olisi voinut ilman kustantajaa ja kustantajan mukanaan tuomaa valtakunnallista jakeluyhtiötä Firebox Oy:ta edes hakea apurahoja. Meidän projektiin ei kuitenkaan myönnetty tukea.

Kustantajan kokemus levytuotannosta on poikanut uusia ideoita äänitteen markkinointiin. Pohdimme yhdessä mahdollista sponsoria levyille ja mietimme markkinointikeinoja. Sponsoria tuotteellemme ei kuitenkaan löytynyt. Kustantajan mukanaan tuoma jakeluyhtiö ja verkosto helpottivat tuotteen myyntiä ja markkinointia. Olemme solmineet molempia osapuolia tyydyttävän kustannussopimuksen, joka on molemmille osapuolille myös edullinen. Mikäli levy tulee myymään hyvin, suurimmat voitot menojen jälkeen jäävät tuottajalle eli tässä tapauksessa minulle. Olen avannut myös pankista erillisen tilin Penikkatauti-albumin tuotoille.

Tavallisesti on järkevää tehdä kirjalliset kustannus – ja mastersopimukset. Myös jakelusopimuksen tekeminen voi olla järkevää. Kustannussopimus solmitaan sävellysteoksen tekijän ja kustantajan välille. Kustantajan tehtäviä olen käynyt läpi jo aiemmin. Mastersopimuksesta puhutaan, kun artisti-tuottaja (artisti-tuottaja nimitystä käytetään sekä artistista itsestään tai artistin yrityksestä) ja levy-yhtiö sopivat artistin tuottaman julkaisuvalmiin äänitteen julkaisemisesta, markkinoinnista ja jakelusta. Artistille mastersopimuksen edut ovat usein paremmat, kuin perinteisessä levytyssopimuksessa, koska levy-yhtiö säästää tuotantokulut artistin tuodessa valmiin äänitteen levy-yhtiölle. (Lehtinen 2011, 174-175). Hell's Tone Recordsin kanssa sovimme kaikesta ilman kirjallisia sopimuksia. Mikäli sopimuksia jossain vaiheessa tarvitsee, kirjoitamme ne puhtaaksi silloin.

Hell's Tone Recordsin tehtäviä on ollut levyn painopaikkojen kilpailuttaminen. Ulkomailta levyjen painokulut ovat useimmiten edullisempia, kuin Suomessa. Tästä syystä halusimme levymme painoon Saksaan Flight13:sta, joka oli hintalaatu suhteeltaan hyvä. Flight13- firmalta luonnistuu, niin cd-levyjen, vinyyleiden, kuin dvd-levyjenkin painaminen. Hinnastot löytyvät internetsivuilta, niin kuin muutkin tiedot. Nettisivuilta löytyy muun muassa ohjeet master-nauhan polttamiseen ja lähettämiseen, sekä kuinka lähetetään äänitteen grafiikat. (Flight13 2006.) Kustantajalta eli levy-yhtiön monitoimimieheltä Vesa-Matti Hellsteniltä sain koko projektin eli produktin aikana tukea äänilevyn tuottamiseen liittyviin seikkoihin.

Hell's Tone Recordsilla ei ollut varaa lähteä tukemaan produktia rahallisesti, mutta koin muut hyödyt suuremmiksi, joten halusin mukaan nimellisen kustanta-

jan. Muiksi eduiksi ja hyödyiksi koin juuri jakeluyhtiön mukana olemisen, sekä Hellstenin tieto-aidon. Sama tilanne olisi ollut toisen, nimellisen kustantajan mukana olon kanssa. Kanavakaupungin Levytkään eivät olisi voineet tukea produktia rahallisesti. Näin produktin päätyttyä voin sanoa, että yhteistyömme Hell's Tone Recordsin kanssa oli opettavaista ja mukavaa. Opin paljon uusia asioita musiikkituottamisesta ja musiikkibisneksestä yleensä.

2.5 Luvat

Hell's Tone Records hoiti pääasiassa lupa-asiat kuntoon Teosto ry:n kanssa, sekä teki ääniteilmoituksen Tekijänoikeusjärjestö Gramex:lle, joka maksaa mahdolliset palkkiot muusikoille. Gramex edustaa 45 000 kotimaista muusikkoa ja äänitetuottajaa. Se on Suomen suurin musiikkialan tekijänoikeusjärjestö. Gramex hoitaa korvaus- ja käyttö lupa-asioita äänitemusiikkiin, kuten muun muassa radion tai äänilevyjen, sekä musiikkivideoiden käytöstä. Produktin edetessä liityin jäseneksi, sekä Teostoon että Gramexiin.

Äänilevylläni käytetään vanhoja klassikkosävellyksiä, jonka vuoksi oli otettava selvää erilaisista luvista ja yritettävä saada lupa kappaleiden tallentamiseen ja uudelleen sovittamiseen. Teoston avulla nämäkin vaikeilta tuntuvat asiat olivat helposti selvitettävissä. Selvitettiin teosten säveltäjät, sanoittajat ja sovittajat. Mikäli kyseessä oli vanha teos, selvitetään myös edellä mainittujen tekijöiden kuolinvuodet.

Tekijänoikeuden suoja-aika on voimassa 70 vuotta tekijän kuolinvuoden päättymisestä. Tämän jälkeen musiikkia voi käyttää vapaasti. Yhdysvalloissa suoja-aika on 50 vuotta, mutta tekijä voi olla myös jonkin eurooppalaisen tekijänoikeusjärjestön jäsen ja suoja-aika on tällöin siis 70 vuotta. Lisäksi on olemassa niin sanottuja kansansävelmiä (traditional), joissa tekijä on tuntematon. Tällainen musiikki on vapaa käytettäväksi alkuperäisessä muodossaan. Jos sävelmästä on tehty sanoitus tai "uusi" sovitus, pätee niihin edellä mainittu 70 vuoden suoja-aika, vaikka itse sävellys on vapaa. (Lehtonen Jyri 1996-2002.)

Ennen teoksen tallentamista on hankittava tallennuslupa Teostolta, jos yksikin teoksen tekijä kuuluu Teostoon tai johonkin tekijänoikeusjärjestöön. Jos tekijä ei kuulu edellä mainittuihin järjestöihin, lupa hankitaan tekijältä itseltään tai muulta oikeudenomistajalta. Teostolla on omat tariffinsa perustuen CD-multimediatuotteen myyntihintaan, suojatun musiikin kestoon ja painosmäärään. Tekijänoikeuksien kannalta MIDI-tiedostot ovat samanlaisia kuin muutkin mediat

ja niillä on omat tariffinsa perustuen edellä mainittuihin kriteereihin. (Lehtonen Jyri 1996-2002.)

Jos teosta ei ole aikaisemmin tallennettu ja yksikin tekijä kuuluu Teostoon tai johonkin tekijänoikeusjärjestöön, on hankittava lisäksi ensitallennuslupa. Jos kaikkien eri tekijöiden kuolemasta on kulunut yli 70 vuotta ei näitä tallennuslupia tarvita. Kun tallennuslupa on saatu, voidaan teos äänittää tai tallentaa muulla tavoin esimerkiksi MIDI-tiedostoksi. Tallennustilanteesta syntyy studioissa niin sanottu studioliista, johon merkitään jokaisen esiintyvän taiteilijan henkilötiedot, rooli (solisti, muusikko, taustalaulaja, kapellimestari) ja niin sanottu Gramex-numero, mikäli taiteilija on Gramexin jäsen. Lopuksi täytetään Gramexin äänitelmoitus täydennettyinä edellä mainituilla tiedoilla. Syntyneen äänitteen julkinen esittäminen kaupallisissa tarkoituksissa on luvanvaraista. (Lehtonen Jyri 1996-2002.)

Muita tekijänoikeuslupia on muun muassa esittävän taiteilijan suoja. Taiteilijalla on oikeus päättää esityksen tallentamisesta ja esityksen päätyemisestä yleisön saataville koskien sekä ääni- että kuvatallennetta. Suoja aika alkaa teoksen esityksestä ja sen kesto on 50 vuotta. Suoja aika lasketaan esitys-, tallennus- tai julkaisuvuodesta. Tallennetun esityksen suoja on voimassa myös 50 vuotta esitysvuodesta. (Lehtinen 2011, 29-31).

Äänitetallenteen tuottajallakin on oma suoja. Äänitallennetuottaja on se, joka kantaa teoksesta taloudellisen vastuun ja jonka toimesta teos tallennetaan ensimmäisen kerran. Tuottajan oikeuksiin kuuluvat äänitteen siirtäminen laitteeseen, jolla se voidaan toistaa. Muita oikeuksia ovat äänitteen esittäminen julkisesti, äänitteen välittäminen yleisölle, sekä äänitteen levittäminen yleisön saataville. Suojan kesto on 50 vuotta tallentamisvuodesta ja suoja alkaa, kun teos tai ääni tallennetaan laitteelle ensimmäistä kertaa. (Lehtinen 2011, 32-33). Penikkatauti-albumin virallinen äänitallennetuottaja on allekirjoittanut. Minun omistuksessa on myös masternauha.

Minun ja Hell's Tone Recordsin tuli hankkia sovitus- ja äänitysluvat neljään levyllä esitettävään kappaleeseen. Kappaleet olivat: Popsi, popsi porkkanaa, Ihaha, Mörri-möykky ja Jänöjussin mäenlasku. Popsi, popsi porkkana-kappaleen on säveltänyt Markku Kopisto ja sanoittanut Asta Kaukonen ja Chrisse Johansson. Ihahaan on säveltänyt Marjatta Meritähti ja sanoittanut Laura Latvala (salanimi). Mörri-möykyn on säveltänyt ja sanoittanut Marjatta Pokela. Jänöjussin mäenlaskun on säveltänyt ja sanoittanut Georg Malmsten. Luvat saimme näistä kappaleista vain kolmeen. Popsi, popsi porkkanaa ei levyllä saanut soittaa.

Kaikki luvat saimme Warner/Chappel Music Finland Oy:ltä. Muut levyllä soitetut kappaleet olivat kansanlauluja, joita saa vapaasti käyttää kuka vain.

Albumille tuli laittaa myös kansainvälinen ISRC-koodi, joka kirjoitettiin kansiin vahingossa väärin (ISCR). Koodi on lyhenne sanoista International Standard Record Code. Koodi on luotu helpottamaan äänitteiden ja musiikkivideoiden tunnistamista. Suomessa koodin antamisesta vastaa Ääni- ja Kuvatallennetuottajat ÄKT ry. Jokaiselle tallenteelle annetaan oma koodinsa. ISRC-koodi helpottaa tekijänoikeuksien tunnistamista. Masteroinnin yhteydessä koodi tallennetaan koodausvaiheessa itse kappaleeseen.

ISRC-koodi muodostuu 12 merkistä muodossa: CC-XXX-YY-NNNNN. CC tarkoittaa kustantajan kotimaata. XXX on kustantajan tunniste, jonka Suomessa antaa ÄKT ry. YY kertoo tallenteen julkaisuvuoden. NNNNN on kustantajan omavalintainen vuosittain juokseva sarjanumero. Penikkatauti-albumissa ISRC-koodi on FI-H3R-10-00001-12. Levyn masternauhan oikeudet on merkitty luotsaamani yhtiön Merry Go Round Records:lle.

Huomioon on otettava myös piratismi. Täytyy vain toivoa, ettei Penikkatautia esimerkiksi kopioida ilman lupaa. Piratismiin muotoja on monenlaisia. Kopiointi suoraan levyltä toiselle, internetistä lataaminen ilman lupaa ynnä muuta sellaista. Mielestäni tekijänoikeudet ovat hyvä keksintö. On ensiarvoisen tärkeää, että myös taiteilijat saavat tekemästään työstä asianmukaista korvausta. Tätä vartenhan tekijänoikeudet ovat ja tekijänoikeuksia valvovia organisaatioita.

2.6 Tuottajan rooli

Opintojen aikana olin työoppimisessa Astia-studiolla Lappeenrannassa. Haastattelin tuolloin Astia-studion omistajaa, tuottaja Anssi Kippoa. Ohessa käyn läpi hieman äänitystuottajan arkipäivää haastattelun perusteella.

Vuonna 1993 Kippo hankki itselleen pienen äänityskaluston, jolla alkoi äänittää ystäviensä yhtyeitä. Tuohon aikaan tietoa äänittämisestä ja miksaamisesta oli vähän, mutta alkuun Kippon auttoi Yleisradiolla työskennellyt Pasi Tapanainen.

Levytys-studion rahoitus hoitui alussa sukulaisten voimin, mutta myöhemmin pankkilainalla. Yritysmuoto on toiminimi. Kipon mukaan alalle ei kannata hankiutua rikastumisen toivossa.

Kippo kuvailee työnkuvaansa musiikkituottajaksi, äänittäjäksi, miksaajaksi, sekä tarvittaessa psykologiksi. Tärkeimpiä työkaluja ovat omat korvat ja kuulo. Tuottajan tärkeimmiksi ominaisuuksiksi Kipon mielestä kuuluu taiteellinen näkemys, sosiaaliset taidot, pitkäjänteisyys ja musikaalisuus. Myös puusepän ja sairaanhoitajan taidoista on hyötyä.

Tuottajan työssä huonoja puolia Kipon mukaan on yrityksen pyörittämiseen liittyvät hallinnolliset seikat, sekä kiinteistöhuolto. Stressaavaksi tuottaja ei koe työtään, koska ei itse ota siitä stressiä. Työn parhaita puolia on saada ulos uuni-tuore levy, single tai kappale. Kippo on parhaimmillaan unelmatyössään.

Hyvin usein työpäivät ovat todella erilaisia. Pari esimerkkiä: edittipäivänä istun yksin tarkkaamossa tietokoneen ääressä 10-18 tuntia putkeen ilman, että kukaan muu käy tarkkaamossa. Laulupäivänä aloitamme vasta myöhemmin ilta-päivällä ja laulamme tarvittaessa vain pari tuntia tai iltaan (tai välillä aamuunkin) asti. Yleensä joka päivä kukin osapuoli vie prosessia eteenpäin ja tuo taiteellista näkemystään. Parhaat vaihtoehdot kokeillaan ja parhaiksi havaitut päätyvät leville (Kippo 2006).

Tein juuri 44pv ilman taukoja töitä joten väsymyksestä johtuen päivärytmini on tällä hetkellä seuraavanlainen (työstän venäläisen bändin rumpuraitoja): herään klo13. Lounaan jälkeen aloitan työt 14-15 välillä. Tänään editoin kokopäivän itä-naapurissa nauhoitettuja rumpuraitoja (10 biisiä yhteensä). Ensin korjaan rytmivirheet soitossa, sen jälkeen korjaan raitojen huonon nauhoituksen ja tasoittelen iskuja. Keskiviikkona ajan rummut äänentoistolaitteistomme läpi ja tallennan A-studiomme huonesoundin, jonka lisäksi "kuivien" rumpujen sekaan. Bändi on buukannut 3 päivää rumpujen editoimiseen. (Kippo 2006).

Yrityksessä työskentelee tällä hetkellä vain Kippo. Rakennuksessa on kolme erillistä studiota, joista kaksi on vuokrattu ulkopuolisille yrityksille. Lisäksi rakennuksessa on ollut autokorjaamo parikymmentä vuotta vuokralla. Kippo asuu itse Astia-studiolla.

Astia-studiolla vierailee asiakkaita laidasta laitaan. Musiikin eri tyyllilajit ovat vahvasti edustettuina. Ulkomaalaisia asiakkaita on tällä hetkellä noin 35 %.

Astia-studio pitää kaiken materiaalin itsellään, ennen kuin lasku nauhoituksista on maksettu. Tämä on yleinen käytäntö monessa eri studiossa.

Päivä A-studiossa maksaa 560 euroa sisältäen 8 tuntia studiossa, Kippo äänittäjänä/miksaajana, masternauhat, sekä majoituksen (maksimissaan kuudelle henkilölle). (Astia-studio 2011).

Kipon suurin saavutus tuottajana on #7 vuoden tuottaja-listalla Japanissa. Myös muutamat platinal levyt lämmittävät tuottajan mieltä, sekä kaikki onnistuneet nauhoitukset. Kipon mukaan tuottajana onnistuu, mikäli asialleen jaksaa omistautua ja panostaa, sekä tehdä uhrauksia. (Kippo 2006.)

3 PENIKKATAUTI-ALBUMIN TUOTTAMINEN

Lastenmusiikkiäänitteitä tuotetaan tällä hetkellä melko vähän. Voisin asettaa lastenmusiikkiäänitteet kahteen eri sarjaan. Toisessa sarjassa ovat ne äänitteet, jotka suuret levy-yhtiöt ovat tuottaneet ja toisessa sarjassa ovat pienellä budjetilla väsätyt esimerkiksi kirjakerhojen äänitteet. Olen usein pohtinut seikkaa, miksei lastenmusiikkiäänitteitä arvioida samalla tavoin, kuin muita kanssasisariaan. Suositun yhtiöön uusi albumi joutuu heti tulikasteeseen, mutta uunituoretta lastenlevyä tuskin huomataan lainkaan.

Olen laittanut merkille, ettei lastenmusiikkia kritisoida läheskään yhtä paljon, kuin muuta äänitettyä musiikkia. Ainoa huomaamani poikkeus on ollut PMMP-yhtiöön lastenlevy, Puuhevonen. Puuhevosta arvosteltiin myös kriittisesti. Uskon, että kritiikkiin vaikutti eritoten se, että PMMP on menestynyt rock-yhtye. Ehkä puuhevosta pidettiin PMMP:n tuotantoon kuuluvana ja tämän vuoksi sitä oli helpompi arvioida ja arvostella. Tässä muutama levyarvio kyseisestä albumista:

1900-luvun parhaat lastenlaulut voisi toki pilatakin uusilla tulkinnoilla, mutta PMMP ei hölmöile. Joissakin kappaleissa ("Lörpötys", "Katinka") sovitut on alkuperäisillä urilla, mutta usein PMMP ja tuottaja Jori Sjöroos leikittelevät tyyleillä. "Minä soitan harmonikkaa" on Gogol Bordello-henkistä slaavipunkkia, "Magdaleenan" svengi on lainattu Amy Winehouseelta, ja "lhahaan" hepo laukkaa ko-

tiin uhkaavien pilvien alla Ennio Morriconen western-teemojen hengessä. (Matti-la Ilkka. NYT-liite 46/2007.)

PMMP:n Puuhevonen koostuu 1970-luvun lapsille tuttuun biisien versioista ja osoittautuu mahalaskuksi. Ennakkotiedot Paulasta, Mirasta ja Jori Sjöroosista esimerkiksi ”Täti Monikan” ja ”Mustan kissan tangon” kimpussa nostivat toiveet korkealle. Ikävä kyllä levyllä ei ole hiventäkään PMMP:n hengästyttävästä energiasta tai villinpöyhköistä sovitusideoista. (Soundi 11/2007).

Näissä kahdessa levyarviossa näkyy lastenmusiikin kritiikki. Nyt-liitteen arvostelu on positiivinen ja Soundi-lehden palaute on negatiivinen. Tässä tapauksessa on hienoa, että myös lastenmusiikki on huomioitu kriittisesti. Tätä toivoisin enemmän myös muihin lastenmusiikkiäänitteisiin.

3.1 Case Penikkatauti

Opinnäytetyöhöni sisältyvä produkti vaati tarkkaa etukäteissuunnittelua, sekä eri työvaiheiden aikatauluttamista. Ensimmäisiä tehtäviäni produktissa olivat levyllä soittavan yhtyeen kokoaminen. Orkesterin jäsenet kokosin mielestäni Suomen parhaista underground-yhtyeistä kuten esimerkiksi Anal Thunderista, Loss Of Humanitystä, Mind Infectionista, Worth The Painistä ja Rejectedistä.

Seuraavaksi sovin yhteistyöstä kustantajan (Hell’s Tone Records) kanssa. Kustantajan kanssa haimme yhdessä apurahoja, joista minä olin ottanut etukäteen selville muun muassa hakuajat. Apurahojen hakemiseen meni paljon aikaa ja energiaa. Erilaisten apurahojen hakeminen on mielestäni projektien ikävimpiä vaiheita, mutta tietenkin lähestulkoon aina pakollista ellei rahoitusta ole järjestetty jollakin muulla tapaa. Haimme apurahoja myös muutamalta eri säätiöltä. Mistään ei myönnetty projektilemmme tukea.

Apurahahakemusten ollessa vireillä valitsin levyille tulevia kappaleita. Kappaleita valitsin kaiken kaikkiaan kymmenen. Yhtä tosin ei saatu levyllä esittää (Popsi, popsi porkkanaa), josta olenkin jo aiemmin maininnut. Kappaleiden tuli olla punk-musiikille sopivia ja helposti punk-musiikiksi sovitettavia. Sovitukset tekivät basisti Vartiainen Vesa ja toinen kitaristi Vento Jussi. Kappaleiden valitsemisen apuna käytin kirjaston musiikkiosastoa ja kaikenlaisia lastenlaulukirjoja, joista poimin nuotit ja sanat itseäni miellyttävistä kappaleista. Nuotteja osaan lukea ja

tulkita, sillä minulla on klassinen koulutus musiikkiluokalta- ja opistosta. Vaikutteita levyille olemme saaneet seuraavilta punk-yhtyeiltä: NOFX, Green Day ja Anal Thunder.

Kappaleiden valitsemisen jälkeen aloimme yhdessä kustantajan kanssa hakea sovituslupia neljälle kappaleelle, jotka eivät olleet kansanlauluja. Sovituslupien odottaminen osalle kappaleista venyi aina levyn masterointivaiheeseen asti eli viime tinkaankin. Tästä kerron lisää myöhemmin. Samaan aikaan varasin yhtyeelle nauhoitusajankohdat ja paikan. Levy nauhoitettiin Lappeenrannan Rathouse-studiolla. Yhtye harjoitteli kappaleita sekä Lappeenrannassa että Helsingissä.

Tällä välin laskeskelin budjettia ja suunnittelin levyn markkinointia ja myyntiä yhdessä kustantajan kanssa. Levy tulisi myyntiin genren tärkeimpiin levykauppoihin ja distroihiin. Distrot ovat erinäisiä äänite-eriä, joita pienet levy-yhtiöt tai yksittäiset alan harrastajat ovat ottaneet itselleen myyntiin. Distrot koostuvat suurimmaksi osaksi omakustanneäänitteistä, cd-levyistä ja vinyyleistä. Distrojen omistajat matkustavat kokoelmansa kanssa musiikkikeikoilla, jossa tämän kaltaista levymyyntiä eniten tapahtuu.

Kustantajan kanssa yhdessä valittiin myös levyn painopaikka ja painoksen lukumäärä, joka oli tuhat kappaletta. Järjestelin studioasioita, sekä valitsin yhtyeelle nimen: Penikkatauti. Levyn nimeksi tuli: yy, kaa, koo, nee. Valitsin myös yhtyeelle graafikon, joka löysi meille sopivan valokuvaajan. Lopulta aloin valmistella levyn julkaisua ja julkaisukeikkaa.

Kuten näkyy, tuottajan rooli on hyvin monipuolinen. Vaikeimpia asioita mielestäni on juuri noiden apurahahakemusten kirjoittaminen ja hakeminen. Inhoan kaikenlaista paperityöskentelyä. Parasta tuottamisessa on projektien sisältöjen suunnittelu. Rakastan suunnitella kaikenlaista ja tuottajan rooli soveltuu minulle mitä parhaiten.

3.2 Budjetti

Budjetin suurin menoerä olivat nauhoitukset ja miksaus, joihin upposi muutama tuhat euroa. Rahaa paloi myös masteroimiseen noin 800 euroa. Levyn painamiseen hupeni noin 1000 euroa. Lupamaksut ja matkakulut Helsingin ja Lappeenrannan välillä söivät nekin osansa budjetista. Budjetissa säästettiin työvoimassa, sillä useimmat produktissa työskennelleet henkilöt olivat mukana omasta innokkuudestaan johtuen ja ilmaiseksi. Tuloja saatiin levymyynnistä. Levyjä on tällä hetkellä myyty noin 500 kappaletta eli puolet painoksesta. Budjetti lähenteli 4500 euroa ja rahoitin koko summan omasta pussistani, sillä muutakaan rahoituslähdeä ei ollut tarjolla.

Penikkatauti-albumi maksaa 12 euroa, kun se ostetaan suoraan minulta tai kustantajalta. Levykaupat ovat itse hinnoitelleet levynsä, joko suuremmiksi tai pienemmiksi, kuin meidän hintamme. Emme halunneet äänitteestä ylihinnoiteltua ja 12 eurolla saimme juuri pakolliset kulumme korvattua.

Tyypillinen pienkustanne-projekti esimerkiksi punk-yhtyeiden musiikin äänittämisessä on seuraavanlainen. Kappaleet sävelletään, sanoitetaan ja sovitetaan. Harjoitusten jälkeen mennään johonkin halpaan studioon tai nauhoitetaan äänite kokonaan itse esimerkiksi harjoitustilassa omilla laitteilla ja kalustolla. Kappaleet ehkä miksataan, mutta ei läheskään aina masteroida. Seuraavaksi tehdään levyn ulkoasu, jonka tavallisesti hoitaa joku yhtyeen taiteellinen tuttava. Tämän jälkeen levy lähetetään painoon, joka on mahdollisimman halpa. Painaminen on halvempaa ulkomailla, kuin meillä Suomessa. On myös mahdollista, että yhtye painaa kantensa itse, jolloin levyn ulkoasun laatu kärsii huomattavasti. Cd-kotelot saadaan kaupasta. Tällaiset äänitteet eivät useinkaan maksa 5 euroa enempiä ja laatu on mitä on. (Hellsten 2010).

3.3 Studiossa

Rathouse-studiolla levyä nauhoitti Vesa Sinkko. Hän myös miksasi pitkäsoiton. Pitkäsoitoksi sanotaan nauhoitusta, joka on 23 minuuttia tai pidempi. Mikäli

nauhoitus on lyhyempi, sanotaan sitä singleksi. Debyytin nauhoittamiseen oli varattuna kolme viikonloppua marraskuussa 2009. Aluksi nauhoitimme demon, jolla oli kolme kappaletta. Kappaleet olivat Popsi, popsi porkkanaa, Hämähämähäkki ja Jänis istui maassa. Demon nauhoitimme promoamista ja apurahoja varten. Demo nauhoitettiin lokakuussa 2009 ja siihen meni aikaa kahdeksan tuntia.

Demo on tärkeä, sillä mahdollisesti juuri sen takia yhtyeesi huomataan. Kappalejärjestys on myös tärkeä. Alkuun on hyvä laittaa paras kappale, toiseksi joku yhtä hyvä ja kolmanneksi ja/tai neljänneksi kappaleeksi myös hyviä kappaleita. Kappaleita ei kannata pantata, vaan laittaa parhaat demolle kuunneltaviksi. Demolla ei ole hyvä olla neljää kappaletta enempää, sillä silloin demo menettää merkityksensä. Demon oheen hyväksi promootiopaketiksi kannattaa lisätä yhteystiedot, sekä kanteen että itse levyyn. Valokuva ja saatekirjekin ovat ensiarvoisen tärkeitä. (Larmola 2004, 71).

Demon kappalevalintoja tehdessä kannattaa miettiä kappaleet, jotka toimivat levyllä ja jättää kappaleet debyyttialbumille, jotka toimivat keikoilla. Pitkät introt, kitarasoolot ja yleisön herättely-kappaleet eivät toimi demolla. Myös väli ensimmäisen ja toisen kappaleen välillä on mietittävä. Kappaleiden väliin on jätettävä sopivan mittainen rako ja ensimmäisen kappaleen lopun olisi valmistettava kuulijaa seuraavaan kappaleeseen. Kolmannen kappaleen tulee osoittaa, että yhtyeellä on mahdollista saada toinenkin radiohitti. Kolmannen kappaleen tulee myös näyttää, että yhtyeellä on tarpeeksi erilaisia ja monipuolisia kappaleita, kuitenkin samalla tyylillä tehtyinä. Demon viimeisen kappaleen tulee loppua niin, että se jää soimaan kuulijan mieleen. (Mäkelä & Larmola 2009, 260-262).

Studiassa minulla oli visio, miltä halusin ohjelmiston kuulostavan. Studiotyökentelyn ohjenuoraksi laadin levytyssuunnitelman ja äänitysaikataulut. Äänityformaatti oli CD-levy. Kappaleiden nauhoittamisen ohessa, sekä niiden jälkeen tehtiin tarvittavat miksaukset ja editoinnit. Penikkatauti-yhtyeessä soittavat Jukka Kiesi (laulu), M. Laine (laulu ja viulu), Kyre (laulu), Antti Haverinen (laulu), Pekka Multaharju (laulu), Vesa Sinkko (kitara), Jussi Vento (kitara), Vesa Vartiainen (basso) ja Pekka Koskinen (rummut). Kyre haluaa esiintyä taiteilijanimellään.

Studiotyöskentely oli helppoa ja mukavaa, sillä työskentely studiossa oli kaikille entuudestaan tuttua. Ensimmäiseksi nauhoitimme pohjalle rummut. Seuraavaksi purkkiin laitettiin kitarat ja basso. Sen jälkeen tarvittaviin kappaleisiin viuluosuudet ja viimeiseksi nauhoitettiin lauluosuudet. Kaikki yhtyeemme jäsenet ovat ammattilaisia musiikin saralta ja oli todella ihanaa työskennellä koko yhtyeen kanssa.

Studiossa tuottajan ja äänittäjän on osattava päättää milloin mennään eteenpäin ja milloin muusikon osuus on tarpeeksi hyvä. Nopeus etenkin lauluosuuksien kanssa on kaiken a ja o. Nimittäin muutama pilalle mennyt otos saattaa turmella laulajan ääntä. Toinen tärkeä asia studiossa muistaa on aikataulutus. On kurjaa odottaa esimerkiksi vierailevia artisteja tuntitolkulla. (Larmola 2004, 82).

Studiossa nauhoitimme yhteensä kymmenen kappaletta. Yksi kappale (Popsi, popsi porkkanaa) jäi kuitenkin tekijänoikeuslupien epäämisen vuoksi levyltä pois. Lopulliset kappaleet levyllä olivat Jänis istui maassa, Hämähämähäkki, Kolme varista, Ihahaa, Mörrä-möykky, Kas, metsämökin ikkuna, Mummon kanat, Lennä, lennä leppäkerttu ja Jänöjussin mäenlasku. Kaikissa kappaleissa eivät laula kaikki laulajat, vaan kappaleet on jaettu laulajien kesken. Jänis istui maassa on pitkäsoiton avausraita. Kappaleesta muuttaisin näin jälkikäteen kitaran solo-osuuden. Se on mielestäni liian sekava.

Levyn toinen kappale on Hämähämähäkki. Kappaleessa on erittäin kaunis päällekkäinen lauluosuus Laineen ja Kiesin kanssa. Kappaleessa on lisäksi ihana viuluosuus, joka sopii hyvin kappaleen sanojen kanssa yhteen. Levyn kolmas kappale on Kolme varista. Se on mukavan rennosti laulettu kappale Kiesin Jukan taholta. Kiesi on laulanut kappaleessa muutamalle eri raidalle, jotka soiteetaan päällekkäin yhteen. Se kuulostaa hauskalta.

Neljäs kappale levyllä on minun suosikkikappaleeni Ihahaa. Kappale on levyn heavyin laulu ja erottuu edukseen muiden kappaleiden joukosta. Haverisen ääni sointuu mitä mainioimmin letkeään hevosmeininkiin. Myös kappaleen välispiikit ovat vertaansa vailla. Vaikka välispiikit ovat englanniksi, se ei menoa haittaa.

Koskisen rumpuosuudet ovat vertaansa vailla. Parempaa rumpalia ei yhtyeelle olisi voitu saada. En ymmärrä miten joku pystyy soittamaan niin nopeasti vaikeaa komppia.

Viides kappale on Mörri-möykky. Mörri-möykyn ovat laulaneet Kiesi ja Kyre. Taustalaulut laulaa Multaharju. Ne ovat mielestäni mukava lisä kappaleen tunnelmaan. Bassot kuuluvat hauskesti möreän äänen läpi. Kuudes kappale on Kas, metsämökin ikkuna, jonka on laulanut Laine. Kappaleessa on mielestäni mainio sovitus. Tässäkin kappaleessa on taustalaulut, jotka on laulanut Multaharju. Seitsemäs kappale on Mummon kanat, jonka laulaa Kyre. Kyrellä on mahtava raspikurkku ja kappale on humoristinen äänialan ja sanojen sointuessa hyvin yhteen. Kahdeksas kappale on Lennä, lennä leppäkerttu, jonka laulaa Kiesi. Kappaleessa on mainio kitarasoolo. Yhdeksäs kappale on Jänöjussin mäenlasku, jonka ovat laulaneet Kiesi ja Laine. Kappale on jäniksen ja oravan hauskaa vuoropuhelua. Tämä kappale on hauska ja vitsikäs. Tässäkin kappaleessa on viuluosuus.

Äänilevyn nauhoittamisen ja miksaamisen jälkeen tuotos vietiin masteroitavaksi Finnvox-studiolle. Levyn masteroi Minerva Pappi. Aiemmin mainitsin Popsi, popsi porkkanaa-kappaleesta, että siihen emme saaneet sovitus- ja äänityslupaa. Kappale oli nauhoitettu ja jo laitettu levyille, josta se sitten jouduttiin vetämään kokonaan pois. Eihän ilman lupia sitä saanut käyttää. Kappaleen poisjäänti oli suureksi harmiksi koko yhtyeelle, sillä se oli ollut albumin avausraita. Kappaleen alussa huudettiin levyn nimi: yy, kaa, koo, nee. Tahti oli neljä neljäsosaa ja sopi idealtaan ja sävellajiltaan kohtaan todella hyvin. Tämän johdosta jouduin kirjoittamaan kappalelistan eli levyn kappalejärjestyksen kokonaan uusiksi. Tämän jälkeen levyn avausraidaksi nousi mielestäni heikoin kappaleemme, Jänis istui maassa. Se oli silti mielestäni paras korvaaja kaikista kappaleista avausraidaksi.

Alkuperäisen avausraidan pois jäädessä meillä oli jäljellä enää yhdeksän kappaletta kymmenestä. Olin laskenut, että kymmenen kappaleen kohdalla levystä tulisi täyspitkä. Nyt levyn pituus jäi hieman tämän alle. Koko albumin idea oli, että siitä tulee ensimmäinen pitkäsoittoni, joten oli keksittävä jotain sillä takaisin studioonkaan emme aikataulun mukaan enää ehtineet. Tuolloin joku keksi, että

otetaan levyille mukaan kolme karaoke-raitaa. Karaoke-kappeleiksi valitsin Hämmähämähäkin, Kas, metsämökin ikkunan ja Lennä, lennä leppäkertun. Karaoke-kappaleista puuttuu kokonaan laulu-raidat, joten kappaleita on helppo laulaa melodian mukana. Ainoastaan taustalaulut säilytettiin. Lopulta pitkäsoiton pituudeksi tuli 23:23. Se on 23 sekuntia pidempi yli sallitunrajan. Olin laskenut siis kappaleiden pituudet väärin. Onneksi otimme mukaan karaokeraidat ja levyille tuli pituutta tarvittava määrä.

En ollut produktia ennen perehtynyt lainkaan masterointiin. Opinkin paljon äänitteiden masteroinnista mennessäni mukaan Finnvox-studioille. Masteroinnilla tarkoitetaan nauhoitetun äänen luomista masternauhalle, jota tarvitaan äänitteen kopioimista varten. Masteroinnissa äänitteelle tulivat kaiutukset. Kohinat ja häiriöäänet poistettiin. Tasot yhtenäistettiin ja laitettiin tauot osien väliin, sekä koodattiin.

3.4 Äänilevyn visuaalinen ilme ja painaminen

Levyn ulkoasusta ja grafiikasta vastasi entinen Avotakka-lehden toimittaja ja nykyinen Deko-lehden toimittaja Susanna Vento. Valokuvat kansilehtiin otti Deko-lehden valokuvaaja Riikka Kantinkoski. Mielestäni en hallitse hyvin painotuotteiden tekemistä ja tämän vuoksi jätinkin tehtävän ammattilaisille. Minulta säästyi aikaa myös muihin tuotannollisiin tehtäviin, koska en tehnyt kaikkea itse.

Seuraavaksi asioita joita tulee muistaa suunnitellessa levyn kansia.

Vaakakaukalosta levyn löytää parhaiten, kun artistin nimi on riittävän isolla kirjoitettu kotelon ylälaitaan. Kotelosta on käytävä helposti ilmi mistä genrestä albumissa on kyse. Kotelon päädyistä tulee käydä ilmi artistin ja levyn nimi, sekä julkaisijan kataloginumero. Myös cd-levylle olisi hyvä painaa artistin ja levyn nimi. (Larmola 2004, 84).

Johonkin on merkittävä Compact Disk Digital Audio-logo. Penikkataudista tämä unohtui. Levykansista täytyy käydä ilmi myös kuka on julkaisija ja kuka oikeuksien omistaja. (P) tarkoittaa kustantajaa ja (C) tarkoittaa kappaleen tekijänoikeuksien haltijaa. Albumin ilmestymisvuosi tulee muistaa myös mainita.

Johonkin on hyvä laittaa myös Teoston logo ja n©b-merkki , sekä julkaisijan mahdollinen viivakoodi. Kansilehdistä käytetään nimeä booklet, takakannen lehdestä inlay ja cd:stä label. (Larmola 2004, 84).

Penikkatauti-levyn etukanteen on taiteiltu hyppynarusta yhtyeen nimi, Penikkatauti. Etukannessa komeilee myös vauvan jalat jaloissaan genren tyylille uskolliset Converse-tossut. Kansilehden välisivuilta löytyy kuvattuna leikkihuoneen lattia, jossa on monenlainen tavaroiden kirjo. Kansista löytyy myös kiitos-lista, tiedot levyn tekijöistä ja kenelle levy on omistettu. Penikkatauti-albumi on omistettu tyttärelleni Ilonalle, kummitytölleni Toskalle, jonka äiti laulaa ja soittaa viulua levyllä. Levy on omistettu myös yhtyeen toisen kitaristin Jussin ja tämän (graafikkomme) vaimon tyttärelle Varpulle. Kansista löytyy myös kappaleiden nimet ja kappaleiden oikeuksien omistajat.

Ensipainos oli siis 1000 kappaletta ja painopaikka Saksan Flight13. Puolet levyistä haluttiin muovitettuina ja puolet ilman muoveja. Ilman muoveja levyt oli helpompi lähettää promootio tarkoituksella eri firmoille. Valmiit levyt jäivät hetkeksi kontteihin lojumaan ahtaajien lakon vuoksi. Saimme levyt kuitenkin viime tipassa ennen julkaisukeikkaa. Olisi ollut noloa ja epäkäytännöllistä soittaa keikka ilman tuoretta albumia. Julkaisukeikalla myytiin eniten levyjä kerralla. Olen todella tyytyväinen painotuotteidemme ulkoasuun. Kyllä huomaa, että ammattilaiset ovat olleet asialla.

Muita painotuotteita olivat juliste ja tarra. Molempien ulkoasusta vastasi graafikkomme Susanna Vento. Julisteet ja tarrat painoi meille Marika Karhu, joka työskenteli tuolloin painossa. Julisteita ja tarroja painettiin satakunta ja niitä jaettiin muun muassa levykauppoihin ja katujen varsille.

4 PUNKKIA LAPSILLE

Produktissa valmistuneen tuotteen eli lastenmusiikkäänilevyn markkinointi tuli miettiä tarkoin. Lastenlevyä markkinoidessa oli otettava huomioon myös eettiset periaatteet ja moraalit. En halunnut kävellä vanhempien päätös- ja kasvatustal-

lan ohi markkinoimalla levyä suoraan lapsille. Levyprojekti ei ollut minulle tärkeä kaupallisesti. Tärkeintä oli, että saisin pääomani pois. Tarkoitukseni oli tehdä lapsille jotakin laadukasta ja ainutlaatuista.

4.1 Lastenmusiikin tarjonta Suomessa

Olen kyllästynyt kuuntelemaan huonosti tuotettuja ja laulettuja lastenlaululevyjä. Etenkin huoltoasemat myyvät lastenlauluäänilevyjä, jotka kilpailevat keskenään surkeimmasta manttelin perijästä ja kappaleetkin ovat lähestulkoon samat. Autolla matkustaessaan koko perheen tulisi siis kuunnella epävireistä ja tempossa ailahtelevaa lhhahhaa:ta. Nämä olivat osasy siihen, miksi halusin lähteä tuottamaan lastenmusiikkiäänitettä. Pyrin siihen, että lastenlaulutkin voivat uudistua ja modernisoitua, laadusta tinkimättä.

Lueskelin lastenmusiikkia käsitteleviä internetkeskusteluja ja huomasin, ettei kovinkaan monet olleet kuulleet Penikkatauti-yhtyeestä. Ainoastaan yhdellä forumilla mainittiin kyseinen yhtye. Eihän tuo toisaalta mikään yllätys ollut, sillä Penikkatauti-albumia ei ole ehditty, eikä ole ollut varaa markkinoida sen enempää. Kerron myöhemmin lisää yhtyeen markkinoinnista ja medianäkyvyydestä.

Lastenmusiikin tarjonta Suomessa on vaihtelevaa. Vanhat lastenlauluklassikot ovat yhä arvossaan, mutta uusia lastenlauluja ei juuri ole tullut. Uudet lastenlaulut eivät ainakaan ole saavuttaneet yhtä suurta suosiota, kuin vanhat klassikot. Tällä hetkellä Suomen suosituin lastenmusiikkiorkesteri taitaa olla Hevisaurus. Hevisaurus kuuluu ohjelmatoimisto Popgeen artistiskaalaan ja sillä on tukenaan vankka ohjelmatoimiston tuki ja turva. Muita suosittuja lastenmusiikin tekijöitä ovat Ipanapa, Kengurumeininki, Ella ja Alekski ja Smurffit.

4.2 Punkin lyhyt oppimäärä

1970-luvun New Yorkissa syntyi käsite punk. Se oli osa nuorisokulttuuria. Punkille ominaista ovat nopea tempo, askeettiset melodiat, helpohkot kompit rumuissa, sekä kantaaottava sanoitus. Yhdeksi tärkeimmistä yhtyeistä muodostui Ramones. Toinen oli New York Dolls. Yhdysvaltojen jälkeen punk valtasi pian

Iso-Britannian. New Yorkissa punk-aate pyöri vain musiikin ympärillä, kun taas Lontoossa mukaan tuli anarkistinen ja kaoottinen asenne. Asenteen kanssa käsi kädessä kulki punkkareiden ulkoasu, jossa oli tavallista irokeesit, hakaneeulat ja lävistykset, sekä kloriittifarkut. Lontoon tunnetuin punk-yhtye oli The Sex Pistols, jota seurasivat muun muassa The Clash ja Joy Division. Jo 1960-luvulla oli punk-musiikin edelläkävijöitä. Näistä mainittakoon The Who, The Stooges ja Velvet Underground.

Punk alkoi levitä myös muualle maailmalle. Syntyi myös uusia punk-termejä, kuten esimerkiksi post-punk, joka oli eräänlainen rock-musiikin suuntaus. Toinen uusi syntynyt aate oli horror punk, jossa hyödynnettiin kauhuteemoja. Horror punkin tunnetuin edustaja on ehkä Misfits. Hardcore punk oli aggressiivinen epäkaupallisuuden vastustava aate ja musiikkityyli. Punkilla on monenlaisia alalajeja ja alalajin alalajeja. Alalajeja ovat muun muassa 77 punk, anarcho punk, christian punk, crust punk, deathrock, folkpunk, glam punk, garage punk, Oi!-punk, pop punk, psychobilly, ramopunk, ska punk ja trash metal.

Ensimmäisenä punk-levytyksenä Suomessa pidetään Briardin esikoissingleä I Really Hate Ya / I Want Ya Back (1977). Suosituimpia punk-musiikin edustajia Suomessa olivat Pelle Miljoona, Eppu Normaali ja Maukka Perusjätkä. Eppu Normaali soitti punkkia vain ensimmäisten julkaisujen kohdalla. Nykyisin yhtye soittaa suomirockia. Pelle Miljoonan Bastard:

Nyt kun punk sitten pamautettiin tapetille Suomessakin kriitikot ja muusikot oli ihmeissään, koska punk-bändit osas soittaa vain juuri ja juuri ja vallalla oli ollu mentaliteetti, että piti olla oikeesti hyvä saadakseen levytyssopimuksen. Punk syntyi sosiaalisena tilauksena, ihan kuin itsestään. Tekstipuolella ei säästetty karskia tyyliä, joka nosti herroilta tukan pystyyn. Avainsana oli, et ajat muuttuvat. Bändien keikoilla alkoi vituttaa, kun niissä piti olla kuin jossain helluntalais-ten kinkereillä. Eli ajat oli muuttumassa ja piti saada hulinaa kehiin. Ja yhteiskunta alkoi haista. (Saastamoinen, Mika 2007.)

Bastardin sitaatti sopii hyvin suomipunkin syntyäikojen aatteisiin. Ihmeteltiin kovasti sitä, ettei tarvinnutkaan osata enää soittaa kunnolla. Punk oli ja on edelleen soitannallisesti puolihuolimatonta, mutta sanoihin usein panostetaan soittoa enemmän. Punkin historiasta nykypäivään voidaan soveltaa yhä samoja aatteita. Punk-musiikkihan on tunnettu rosoisuudestaan ja Penikkatauti-albumi on hiottu hienoksi. Halusin taata etenkin lapsille mahdollisimman laadukkaan

äänitteen, joka edellytti tyylin hiomista. Pahimmasta tai toisille parhaasta päästä oleva rujompi punk ei sopinut tämän äänilevyn teemaan. Penikkatauti on yhä punkkia, mutta sisällöltään normaalia punkkia hienommin ja huolellisemmin tehty äänite. Tänä päivänä punk-yhtyeitä on melko paljon. On festivaaleja, jotka ovat erikoistuneet eritoten punk-musiikille. Tunnettu huudahdus on yhä voimassa: Punk's Not Dead!

4.3 Kohderyhmän saavuttaminen markkinoinnin keinoin

Lapsien ja mainonnan kanssa pitää olla hyvin varovaisia. On vaikeaa mainostaa lapsille suunnattua tuotetta esimerkiksi Penikkatauti-albumia lasten vanhemmille. Ensimmäiseksi tuote olisi hyväksyttävä vanhempien keskuudessa, jolloin vanhemmat haluavat ostaa silmäterilleen hyväksi kokemansa äänitteen.

Lapset tulkitsevat saamiaan mainosviestejä hyvin konkreettisesti eikä heillä ole aikuisten kykyä ymmärtää mainonnassa käytettyä huumoria, ironiaa tai muita piiloviestejä. Lapsi ei myöskään ymmärrä kuvitteellisten ja tosiasioden eroa. Siksi lapsiin kohdistuvan mainonnan pitää olla niin konkreettista, että lapsi ymmärtää mainosviestin oikein.

- *markkinoinnissa on vältettävä suostuttelevaa ja lapsiin voimakkaasti vetoavaa menettelyä: ei ole asiallista houkutella tuotteen ostamiseen käyttämällä sarjakuvahahmoja (Kuluttajavirasto 2009.)*
- *mainokset eivät saa vaikuttaa haitallisesti lapseen: pelottelu, toveripiirin painostus, sosiaalinen menestys tuotteita ostamalla ovat kiellettyjä keinoja (Kuluttajavirasto 2009.)*
- *mainos ei saa antaa lapselle ideaa uudesta jännittävästä kokeilusta, joka vaarantaa lapsen terveyden, silloinkaan kun kerrotaan mitä riskejä ja vaaratilanteita tuotteen hankkimisella voidaan välttää: lapset jäljittelevät mainoksia (Kuluttajavirasto 2009.)*
- *lasten herkkäuskoisuutta tai kokemattomuutta ei saa käyttää hyväksi: tuoteväittämät eivät saa olla liioiteltuja, koska lapset mieltävät yleensä kaiken hyvin kirjaimellisesti (Kuluttajavirasto 2009.)*

Miten markkinoida äänilevyä, jonka markkinointikeinot ovat rajalliset? Tässä tapauksessa tuottamalla äänilevyllä soittava yhtye ei näillä näkymin esiinny julkisesti. Ainoa poikkeus oli levynjulkaisukeikka, joka sekä esiintyminen oli suunnattu aikuisille kapakassa. Keikka soitettiin Lappeenrannan Lucky Monkeysissa. Halusimme soittaa ensimmäisen ja näillä näkymin myös ainoan keikkamme baarissa, sillä se oli koko yhtyeelle haaste. Keikalla olivat paikalla punkin suurkuluttajat, sekä muita perheellisiä ja ei perheellisiä henkilöitä. Musiikki, sekä keikka purivat lähes kaikkiin paikalla olleisiin henkilöihin. Halusimme nähdä miten aikuisyleisö ottaa meidät vastaan. En usko, että Penikkatauti-yhtyeellä on mielenkiintoa tai aikaa esiintyä lapsille.

Ensiesiintyminen sai mitä parhaimman vastaanoton, eikä keikka olisi enää paremmin voinut mennä. Baarin kuulijakunta yhtyeineen halusi minun pitävän puheen ja sen pidinkin ihan ilman mitään harjoitusta. Puhe meni hyvin ja sain lopulta panoksestani hauskaan ja erilaiseen lastenmusiikkiin raikuvat aplodit.

Markkinoinnin keinoina voidaan käyttää muun muassa monenlaista internet levitystä. Ilmaisia markkinointifoorumeja voivat olla muun muassa Facebook, MySpace, Youtube ja Irc-galleria, sekä erilaiset vanhemmille suunnatut lastensivustot, kuten esimerkiksi erilaiset kirjakerhot ja vanhemmille suunnattujen lastenlehtien internetpalstat. Kyseisiä foorumeita hyödyntäen voimme tavoittaa pienten lasten vanhempia, jotka ovat potentiaalisia äänilevyjen ostajia. Suoraa markkinointia lapsille en halua kohdentaa, sillä se sotii ammattietiikkaani vastaan.

Itse käytin markkinointifoorumina Myspacea ja Facebookia. Myspaceen latsin kaksi albumin kappaletta, jotta yleisö voisi käydä etukäteen, ennen levyn julkaisua kuuntelemassa ne. Kappaleet olivat Lennä, lennä leppäkerttu ja Jänis istui maassa. Facebookiin perustin Penikkatauti-ryhmän, johon pystyi liittymään kuka tahansa Facebookin käyttäjä. Ryhmässä oli tietoa albumin ja yhtyeen vaiheista.

Yritin saada kontaktia lasten vanhempiin myös tyttäreni päiväkodin kautta jättämällä Penikkatauti-yhtyeen julisteen tarhan oveen esille, sekä jättämällä jokaiselle tarhan lapselle Penikkatauti-tarran. Tarrathan ovat leikki-ikäisten keskuudessa suosittuja. Tämä tempaus ei kuitenkaan onnistunut odotusteni mukaisesti, vaan jäi melko vähälle huomiolle vanhempien keskuudessa.

Aikuiset kuulijat tavoitin lähinnä viidakkorummun kautta. Osasin hyödyntää myös oikeita internetpalvelimia ja löysin underground-kuulijakunnan. Underground-kuulijakunnalla tarkoitan henkilöitä, jotka kuuntelevat pääasiassa punk-musiikkia. He pitivät punk-soundeistamme, vaikka laulut olivatkin lastenlauluja. Eniten levyjä ovatkin ostaneet lapsettomat aikuiset punkkarit.

Mikäli meille olisi myönnetty markkinointitukea, olisimme laittaneet mainoksia muun muassa Opettaja-lehteen, sekä erilaisiin genren pienjulkaisuihin, kuten esimerkiksi Toinen vaihtoehto-lehteen. Myös Soundi ja muut suuremmat julkaisut olisivat olleet tärkeitä medioita markkinoinnin ja tiedottamisen saralla.

4.4 Ella ja Aleks ja Smurffit

Ella ja Aleks ja Smurffit ovat esimerkillisiä, läpimurron tehneitä lastenäänilevyprojekteja. Ella ja Aleks on kahden miehen musiikkiprojekti, joka on saanut erilaisia kunniamainintoja. Tuotannosta vastaavat Egotrippi-yhtyeen Sampo Haapaniemi ja Teleks-yhtyeen Markus Koskinen. Ella ja Aleks-levyjen genre painottuu konemusiikkiin, jonka päälle laulavat tyttö ja poika. Levyjen teemoina ovat ihmissuhteet, perhe ja lähiympäristö. Ella ja Aleks-albumeita on tähän mennessä ilmestynyt neljä ja ne ovat ilmestyneet vuosien 2004 ja 2009 välillä. Ella ja Aleks on myynyt platinaa.

Smurffit-levyjä on tuotettu jo kahdeksantoista ja kolme sesonkilevyä. Levyt ovat ilmestyneet vuosien 1996 ja 2010 välillä. Levyt ovat myyneet muun muassa kultaa ja platinaa. Smurffeja on myyty yhteensä 750 000 kappaletta. Smurffit-levyt perustuvat ajankohtaisiin hittikappaleisiin, joihin uudet sanat on kirjoittanut Pekka Eronen. Levyillä laulavat aikuiset. Nämä äänite-projektit osoittavat sen, että markkinointi, jakelu ja myynti voivat onnistua ilman konserttejäkin. Tosin näillä molemmilla projekteilla on yhteistä se, että niiden taustalla pyörii raskas levy-yhtiöiden kalusto ja tukena rahoitus, joka helpottaa projektien etenemistä ja eritoten tuotteiden markkinoimista. Minun tuottamani Penikkatauti-albumi painii siis täysin eri sarjassa, kuin edellä mainitut lasten kestopuosikit.

4.5 Medianäkyvyys ja jakelu

On tärkeää, että äänilevy saa medianäkyvyyttä ja löytää kohderyhmänsä. Jo aiemmin markkinointi osiossa mietin markkinoinnin keinoja. Valmiita äänilevyjä yritin saada myyntiin levykauppoihin, erilaisiin kohderyhmän tavoitaviin tapahtumiin, sekä distroihin. Sain levyjä myyntiin kaikkialle, mihin etukäteen suunnittelinkin. Äänilevyäni myytiin ja myydään edelleen myös kädestä käteen.

Yritin päästä käyttämään ilmaista mediatilaa markkinoidessani uutta äänilevyä. Ilmaista palstatilaa voi saada esimerkiksi sanoma- ja ilmaisjakelulehdistä muun muassa lehdistötiedotteiden avulla. Tv-markkinointikin saattaa olla mahdollista toteuttaa.

Medianäkyvyyttä yritin hankkia enimmäkseen ilmaisilla lehdistötiedotteilla. Penikkatauti-projektista tehtiinkin muutama lehtijuttu. Kaikki jutut kirjoitettiin Lappeenrannan paikallislehtiin. Vartti-lehti oli kiinnostunut Penikkataudista. Projektin edetessä mietin, kumpaan suuntaan minun on markkinoinnissa ja tiedottamisessa kallistuttava. Vaihtoehdot olivat Lappeenrannan vai Helsingin mediat. Asun Helsingissä, mutta koko yhtye on kotoisin Lappeenrannasta ja myös nauhoitukset tapahtuivat siellä. Toisaalta, jos saisin Helsingin mediat kiinnostumaan aiheesta, olisi se pian valtakunnallinen uutinen. Pienellä budjetilla ja markkinoinnin ja tiedottamisen ajanpuutteella en onnistunut saamaan suuremman median huomiota. Lappeenrannan paikallismediakaan ei ollut niin kiinnostunut projektista, sillä etenkin minä olin ja olen nykyisin helsinkiläinen. Lappeenrannan media olisi ollut kiinnostuneempi koko jutusta, jos minä olisin asunut vielä Lappeenrannassa.

Koska äänitteelle ei myönnetty markkinointitukea, ei rahaa ollut käytettävissä markkinointiin ja tiedottamiseen. Uskoin, että saisin levyn myyntiin ja potentiaalisten kuluttajien tietoisuuteen ilman suurempaa rahallista panostustakin. Tätä edesauttavat jo aiemmissa projekteissani luodut suhteet. Kustantajan ja jakeluyhtiön suhteilla levy saatiin myyntiin tavallisiin kauppoihin, etenkin levykauppoihin ja potentiaalisten asiakkaiden ulottuville ja kuuluviin. Penikkatauti-albumia myytiin ainakin seuraavissa liikkeissä: Levykauppa Äx (Helsinki, Jyväskylä,

Kuopio, Oulu ja Turku), Combat Rock (Helsinki), Keltainen Jäänsärkijä (Helsinki), Bobo (Kotka ja Lappeenranta), Levy-Musiikki (Lappeenranta), Firebox (Seinäjoke). Albumia myytiin myös seuraavissa internetkaupoissa: Firebox netstore ja Levykauppa Äx/Record Shop X, sekä ainakin distroissa Lappeenrannassa ja Jyväskylässä. Myös muutamat koulut, päiväkodit ja musiikkileikkikoulut ostivat albumeita.

5 PENIKKATAUDIN ARVIOINTI

Haastattelin kolmea eri henkilöä Penikkatauti-albumiin, tuottamiseen ja lastenmusiikkiin liittyen. Pyysin haastateltavia arvioimaan Penikkatauti-albumia, sekä kertomaan kokemuksiaan tuottamisesta ja tuottajista, sekä lastenmusiikista. Haastateltavat olivat Penikkatauti-yhtyeen muusikko ja äiti M. Laine, varhaisiän musiikinopettaja Anna-Sofia Hellsten ja pitkän linjan ammattimuusikko Remu Aaltonen.

M. Laine on aktiivinen punk-kulttuurimuusikko ja hänen mielestä idea, punkkia lapsille on innovatiivinen. Hän toivoo, että Penikkatauti-albumi vähentäisi ennakkoluuloja punk-musiikkia kohtaan. Laineen oma lapsikin on pitänyt Penikkataudista. Laine kuuntelee lastenmusiikkia yhdessä lapsensa kanssa. (Laine 2011).

Sovituksista Laine sanoo, että olisi tehnyt ne toisin itse. Penikkataudin sovitukset ovat kuitenkin antaneet hänelle uutta näkökulmaa musiikin lähestymiseen. Laineen mielestä levyn kannet erottuvat joukosta edukseen. Kansista näkyy, että kohderyhmänä ovat lapset. Penikkataudin toteuttamisaikataulu sujui Laineen mukaan suunnitellusti. Studioissa työskentelyä Laine pitää paikka paikoin hankalana. Laineen mielestä itsestään on löydettävä keinot, jotta saadaan aikaiseksi paras lopputulos. Tällöinkään hän ei välttämättä ole tyytyväinen omiin suorituksiinsa studioissa. (Laine 2011).

Mikäli mahdollisuus tulisi, lähtisi Laine mukaan tekemään myös toista Penikkatauti-albumia. Levyltä Laineen suosikki kappale on Popsi, popsi porkkanaa,

vaikka kappaletta ei lopulta levyllä saatu edes soittaa. Parhaaksi sovitukseksi Laine määrittelee Jänöjussin mäenlaskun. (Laine 2011).

Anna-Sofia Hellsten on ammatiltaan musiikkipedagogi. Hän on toiminut musiikkileikkikoulun opettajana Lahdessa Harjulan kansalaisopistossa ja Järvenpään musiikkiopiston sijaisena keväällä 2010. Järvenpäässä Hellsten käytti Penikkatauti-albumin kappaletta Mörri-möykky 2-vuotiaiden perheryhmässä. Perheryhmässä lapset käyvät vanhempien kanssa. Hellsten alusti liikuntaleikkiä kertomalla Mörri-möykystä ja laulamalla samalla laulua. Seuraavaksi hän teki helpon liikuntaleikin, jonka taustalla soi Mörri-möykky. Harjulassa hän käytti samaa kappaletta 5-6 vuotiaiden liikuntapainotteisessa ryhmässä. Hellsten alusti liikuntaa samalla tavoin kuin 2-vuotiaille, mutta enemmän keskustellen. Tämän jälkeen hän teki yksinkertaisen tanssin kappaleeseen, jossa lapset saivat jorata kunnolla. (Hellsten 2011).

Hellsten tunnusteli miten lapset reagoivat Penikkatautiin. 2-vuotiaat näyttivät käyttäytyvän täysin normaalisti. Hellsten oli aprikoinut jospa pienet lapset pelkäisivät hieman rockimpaa musiikkia, mutta lapset eivät näyttäneet musiikista hätkähtävän. 5-6-vuotiaiden ryhmässä taas yksi 5-vuotias lapsi kertoi jälkeensä musiikin olleen pelottavaa. Muut ryhmäläiset olivat pitäneet musiikista ja siitä, että saivat laulaa ja tanssia rokkia. Seuraavalla kerralla kaikki ryhmäläiset olivat pitäneet musiikista, eikä ketään ollut pelottanut. Hellsten kuuntelutti tällä ryhmällä myös toisen version kappaleesta joka oli hyvin erilainen, mutta punk-versio oli kaikkien suosikki. Perheryhmässä myös lasten vanhemmat kuuluivat Penikkatautia. Vanhemmat tanssivat ja jotkut jopa lauloivat mukana. (Hellsten 2011).

Hellstenin mielestä ajatus, punkkia lapsille on erinomainen. Musiikkileikkikoulun tarkoitus on tarjota lapsille mahdollisimman monipuolista musiikkia ja miksi ei siis myös punkkia. Hellstenin mukaan mitä monipuolisempaa musiikkia lapselle soittaa, sen enemmän irti musiikista lapsi saa aikuisena. Hän ei ole aiemmin kuullut, että punkkia olisi kuunneltu musiikkileikkikoulussa. Hellsten veikkaa, että tähän ovat syynä ihmisten ennakkoluulot genreä kohtaan. Musiikkileikkikoulussa musiikin herättämistä tunteista keskustellaan ryhmissä. (Hellsten 2011).

Hellstenin mukaan sovitukset olivat selvästi ammattitaidolla tehtyjä. Laulu –ja soitto-osuudet olivat hänen mielestään myös vertaansa vailla. Hellstenin oma musiikkimaku on laaja ja hän pitää punk-musiikista niin kuin myös klassisesta musiikista. Hellsten kuuntelee työkseen paljon uutta lastenmusiikkia. Hän toivoisikin, että lastenmusiikki saisi osakseen enemmän arvostusta. Samaa toivoisin minäkin. (Hellsten 2011).

Ihahaa on ihana ja laulaja siinä ihan loistava! Jotenki liikuttavaa että semmosella "punk-äänellä" lauletaan tällöinen herkkä lastenlaulu. Mörrimöykky oli kans yksi suosikeista ja laulaja fraseeraa siinä hienosti ja mielenkiinto pysyy loppuun asti vaikka biisi onkin pitkä. Hämä-hämä-häkki oli kans hieno ja herkkä. Viulu sopi siihen tosi hyvin. En siis osaa sanoa mikä oli paras kun kaikki olivat hyviä. Mummon kanat oli kans niin rosoisella äänellä ja asenteella vedetty et ai vitsit! (Hellsten 2011).

Haastattelin myös pitkän linjan muusikko Remu Aaltosta, joka on muun muassa Hurriganes-yhtyeen keulahahmo. Hänen kanssaan keskustelimme punk-musiikista ja tuottamisesta ylipäätään. Aaltosen mukaan Penikkatauti sopii lapsille helvetin hyvin. Se antaa heille rytmiä ja saa kropat liikkeelle. Tämä on hänen mukaansa myös terveellistä lapsille. (Aaltonen 2011).

Aaltosen mukaan punk-musiikki on makeeta. Aaltoselle punkki on ehkä liian rankkaa nykyään. Hienostoperheen lapset eivät soita hänen mukaansa punkkia. Aaltosen suosikki lastenlaulu on ehkä Jänis istui maassa. Aaltonen ei pidä nykyisestä lastenmusiikista. Hyvä lastenmusiikki hänen mielestään ei ole liian lälyä, edes lapsille. Aaltonen siteeraa, ettei punk kuole koskaan. Punk ei ole muotimusiikkia. (Aaltonen 2011).

Aaltosen mielestä hyvä tuottaja omaa hyvän itsetunnon, sekä persoonan. Tuottaminen ei saa hajottaa ihmistä itseään. Tuotantojen kanssa tulee olla sinut. Tuottajalla tulee olla oma leimansa. Tällöin tuotteesta saa myös enemmän irti. Taidetta tehdessä tuottajan tulee olla tasavertainen muusikkojen kanssa. Kaikkien on tehtävä yhteistyötä ja jokaisen on oltava hyvä siinä mitä tehdään. Muuten mistään ei tule mitään. Tiimi tukee toistensa itseluottamusta. Hyvä tuottaja tuntee soundit jo ennen studioon menoa. Muusikoilla on helpompi soittaa, jos

tuottaja ei vain katsele mittareita ja huutele miksauspöydän takaa ohjeita. (Aaltonen 2011).

Ohjeiksi tuleville tuottajille Aaltonen neuvoo luomaan visioita. Visioita siitä mitä tehdään ja miltä kaiken pitäisi kuulostaa ja näyttää. Tämän jälkeen lisätään mausteita maun mukaan. (Aaltonen 2011).

6 YHTEENVETO

Produktini pysyi hyvin luomassani aikataulussa. Minulla oli viha-rakkaus-suhde projektiin. Välillä tuntui, ettei jaksaisi millään toteuttaa produktia loppuun, mutta toisaalta olin vauhtia ja intoa täynnä. Tuolloin produkti eteni vauhdilla. Oli kuitenkin aikoja, jotka eivät olleet minusta kiinni. Muun muassa sovitukset, nauhoitukset ja masterointi veivät oman aikansa. Toki olin varannut jokaiselle vaiheelle tietyn määrän aikaa ja minusta riippumattomat levyntuottamisvaiheet sujuivat nekin sovitulla aikataululla.

Produktin valmistuminen oli todella palkitsevaa. En voi sanoin kuvailla sitä tunnetta, kun sain ensimmäistä kertaa valmiin äänilevyn käteeni. Tätä ennen oli kulutettu satoja työtunteja, inspiraatioita ja kyyneliä. Olin ja olen vieläkin todella onnellinen ja ylpeä Penikkatauti-albumista. Olen todella kiitollinen ihmisille, jotka olivat jollain tapaa mukana auttamassa minua ja tietenkin kiitollinen myös niille ihmisille, jotka ostivat uunituoreen albumini.

Ohittaessani tuotannon alkuvaikeudet, lähinnä sen mistä produktin aloittaisi, kun ei ollut tarvittavaa osaamista etukäteen. Olen oppinut paljon uutta täysin tuntemattomasta alueesta, levytuottamisesta. Loin itselleni haasteita, enkä todellakaan väitä että opinnäytetyöni ja siihen liittyvä produkti olisi helpoimmasta päästä, päinvastoin. Haluan oppia tuntemaan musiikkibisneksen kaikki osa-alueet, edes pintaraapaisuina. Itseni lisäksi sain houkuteltua produktiin mukaan joukon mahtavia ihmisiä ja alansa ammattilaisia. On ollut suoranainen ilo huo-

mata, että en ole ollut ainoa kiinnostunut produktista. Kollegat kiittelivät minua tuotannosta jo etukäteen ja he olivat todella innostuneita itse aiheesta.

Paras saavutus levyn valmistumisen lisäksi on ollut tunnustus, joka tuli jakeluyhtiöltämme ja kuuntelijoilta. Penikkatauti-albumi oli parhaimmillaan Fireboxin neljänneksi myydyin albumi. Fireboxin myydyimmät albumit –listalla Penikkatauti keikkui muutaman viikon.

Produkti oli monin puolin onnistunut. Sain rohkeutta projektista ja itsetuntoni tuottajana kasvoi. Myös ammattiosaamiseni ja ammattilypeyteni kasvoi. Produktillani oli myös merkitystä. Työllistin monen eri alan ihmisiä (äänittäjä, miksaaja ja masteroija). Produktissa tapahtui myös muutama erhe, jotka huomasin vasta jälkikäteen, kun oli liian myöhäistä korjata asiat. Molemmat liittyvät levynkansiin. Kansiin merkattiin jo aiemmin mainitsemani ISRC-koodi väärin. Levynkansista unohdettiin myös mainita kahdessa eri kappaleessa taustalauluja laulanut Pekka Multaharju. Tämä virhe harmittaa minua vieläkin äärettömästi, jos vain voisin korjata asian, tekisin sen heti. Mikäli Penikkataudista joskus tehdään toinen painos, virheet korjataan sitä ennen.

Mielestäni produktissa onnistui hyvin yhtyeen kanssa työskentely ja nauhoitukset. Ammattilaisten kanssa oli helppoa työskennellä. Vaikeaa produktissa olivat lupien hakeminen ja rahoituksen hankkiminen. Rahoitustahan meille ei missään vaiheessa suureksi harmiksemme myönnetty. Opinnäytetyön kirjoittamisessa hyvin on onnistunut produktin kirjoittaminen vaihe vaiheelta. Vaikeaa on ollut saada aikaan tarvittava määrä tekstiä, jotta työni olisi entistä kattavampi ja monipuolisempi. Kirjoittaminen itsessään ei ole ollut minulle niin hankalaa.

Itseäni voin kehittää ammattilaiseksi vielä jatkuvalla itseni kehittämällä. Minun täytyy pysyä niin sanotusti ajan hermolla ja pohtia jo aiemmin tulevaisuuden visioita ja näkymiä. Myös kulttuurien ja monikansallisuuden huomioiminen on tärkeää. Matkustelu avartaa näkemyksiäni myös tuottajana ja pyrin matkustelemaan mahdollisimman paljon. Nämä kaikki asiat ovat tärkeitä oman ammatillani kehittämistarpeina.

Opinnäytetyöni voi helpottaa oman äänilevyn tuottamisesta kiinnostuneita henkilöitä. Opinnäytetyötäni lukemalla levyntuottamisvaiheet on helpompi huomata ja tunnistaa. Levyntuottamisvaiheita lukemalla tietoa karttuu lisää ja vaiheet ovat kronologisen järjestyksen mukaan helppo myös aikatauluttaa. Katso myös liite 1, josta näkyy selvästi äänilevytuotannon runko. Aiheesta täysin tietämättömälle työni voi olla tärkeä ja hyödyllinen. Jouduin itse oppimaan kaikki työvaiheet kantapään kautta. Opinnäytetyöni ansiosta joku toinen tuottaja voi päästä huomattavasti helpommalla.

Produkti ja opinnäytetyö ovat saamassa vielä jatkoa. Aion tuottaa Penikkatauti-yhtyeelle musiikkivideon, jonka aion myös itse ohjata. Musiikkivideo tehdään kappaleesta Kas, metsämökin ikkuna. Projektin rahoittaa osittain entinen Lappeenrannan Elävän Musiikin Yhdistys Lelmu ry. Projekti aiotaan toteuttaa vuoden 2011 aikana. Tarkempaa aikataulua ja juonta minulla ei vielä ole.

Olen oppinut koko projektista, produktista ja opinnäytetyön kirjoittamisesta monia eri asioita. Produktissa opin miten tuotetaan kuunneltava äänilevy kokonaisuudessaan, vaihe vaiheelta ja opinnäytetyötä kirjoittamalla minulle on hahmotunut asiat pääni sisällä paremmin. Olen sisäistänyt uudelleen asioita, jotka jo luulin unohtaneeni. Olen myös harjaantunut kirjoittajana.

Olen vihdoinkin saanut yhdistettyä rakastamani asiat, lapset ja punk-musiikin, niin kuin jo johdannossa totesin. Yksi parhaista palkinnoista tekemässäni työssä on ollut se, että olen saavuttanut albumin kohderyhmän. 5-vuotias tyttäreni pitää Penikkataudista. Hän laulaa ja tanssii musiikin tahdissa. Voiko parempaa palkintoa enää saada?

Tästä eteenpäin uskallan ottaa uusia, haastavia ja vaikeitakin, haasteita vastaan. Haluan oppia uutta. Motivaationi musiikkituottamista kohtaan on nousussa ja inspiroidun uusista asioista. Haluan tietää ja tuntea musiikkituottamisen mahdollisimman laajasti. Aion raapaista asioita pintaa syvemmältä. Olen mielestäni täysin omalla alalla. Kulttuurituotanto ja musiikkituottaminen ovat unelma-ammattini. Rakkaus musiikkiin ja tuottamiseen on syttynyt.

LÄHTEET

- Aaltonen, Remu 2011. Haastattelu 30.3.2011. Helsinki: Kallio.
- Astia-studio Sound 2011. Hinnat. Viitattu 15.2.2011.
<http://www.astiastudio.fi/2003/setup.html>.
- Fimic 2009. Yritysesittely Fimicin toiminnasta. Viitattu 3.11.2009.
http://www.fimic.fi/fimic/fimic.nsf/0/6835F45D5CF3A81FC22574B2002F72AE?opendocument&cat=about_fimic.
- Flight13 2006. ”Äänitteiden painaminen.” Viitattu 11.2.2011.
<http://www.flight13-duplication.com/index.php?id=29&L=1>.
- Gronow, Pekka & Saunio, Ilpo 1990. Äänilevyn historia. Juva: WSOY.
- Hellsten, Anna-Sofia 2011. Haastattelu. Email tanja.uusitalo@hotmail.com 10.3.2011.
- Hellsten, Vesa-Matti 2010. Pienkustanne levyjen tuottaminen ja budjetti 3.4.2010. Lappeenranta: Lucky Monkeys.
- Hell’s Tone Records 2006-2009. Hellstone Records. Viitattu 18.2.2011.
<http://www.lprhardcore.net/htr/>.
- Indieco 2011. Yhdistysesittely IndieCo ry:n toiminnasta. Viitattu 7.2.2011.
<http://www.indieco.fi/wp/wordpress/>.
- Kippo, Anssi 2006. Haastattelu. Email tanja.uusitalo@hotmail.com 1.9.2006.
- Kuluttajavirasto 2011. ”Lasten puutteellinen arviointikyky on otettava huomioon”. Viitattu 10.2.2011.
<http://www.kuluttajavirasto.fi/fiFI/yritykselle/markkinointi/lapset/>.
- Laine, M 2011. Haastattelu. Email tanja.uusitalo@hotmail.com 8.3.2011.
- Larmola, Kivi 2004. Rokkibändin ABC. Helsinki: Idemco Oy.
- Lehtinen, Lottaliina 2011. Muusikon sopimusopas. Helsinki: Tietosanoma Oy.
- Lehtonen, Jyri 1996-2002. Multibace Oy. Raportti. ”Tekijänoikeus käytännössä. Musiikki ja ääni multimediatuotannossa.” Viitattu 7.2.2011.
http://www.multibase.fi/tuotteet/julkaisutoiminta/kirja_tekijanoikeuksista_fi.shtm

- Levy-yhtiöt – Record Companies 2011. Levy-yhtiöt Suomessa. Viitattu 25.2.2011. <http://www.sjoki.uta.fi/~latvis/levyyht/official.html>.
- Musasto 2010. "Äänilevyn historia". Viitattu 14.2.2011. <http://musasto.wordpress.com/2010/10/22/aanilevyn-historia/>.
- Musiikkituottajat 2011. "Tilastot". Viitattu 25.2.2011. <http://www.ifpi.fi/tilastot/vuosimyynti/>.
- Mäkelä, J. Pekka & Larmola, Kivi 2009. Oma studio ja äänittämisen taito. Helsinki: LIKE.
- NYT-liite. 46/2007. Puuhuvonen-levyarvostelu.
- Saastamoinen, Mika 2007. Parasta lapsille. Suomipunk 1977-1984. 2.painos. Helsinki: Johnny Kniga Kustannus.
- Soundi 11/2007. Puuhevonen-levyarvostelu.
- Suomen Musiikkikustantajat ry 2011. "Tekijänoikeus". Viitattu 7.2.2011. <http://www.musiikkikustantajat.fi/tekijanoikeus.php>.

LIITTEET

Liite 1

Äänilevyn tuottaminen pähkinäkuoressa

Äänilevyn tuottamisprosessi:

1. Opettele yhtyeesi kanssa ohjelmisto hyvin.
2. Mikäli ohjelmistossa on cover-kappaleita, tarvitsit tallennusluvan Teostolta tai kappaleiden oikeuksien omistajilta. Oikeuksien omistajien tiedot saat Teostolta.
3. Mikäli kappaleita ei ole ennen äänitetty, tarvitsit ensitallennusluvan. Sen saat Teostolta.
4. Hae rahoitusta äänitteelle esimerkiksi eri säätiöiltä tai sponsoria.
5. Vertaile studioita ja varaa studioaika.
6. Nauhoita studiossa demo.
7. Etsi kustantajaa äänitteelle lähettelemällä demoja levy-yhtiöille. Muista saatekirje ja kuva yhtyeestä.
8. Nauhoita äänilevy studiossa.
9. Aloita äänitteen markkinointi.
10. Etsi graafikko, joka voi tehdä levyille kannet.
11. Tee ääniteilmoitus Gramexille.
12. Tiedota levynjulkaisukeikasta ja uudesta äänitteestä medialle, lehdistötiedotteet ja internet.
13. Kilpailuta painopaikat ja painata äänilevy.
14. Pidä yhteyttä jakeluverkostoon, tiedät miten hyvin levy myy.
15. Soita levynjulkaisukeikka. Levyt mukaan myytäväksi keikalle.

Liite 2**Albumi**

Penikkatauti: yy, kaa, koo, nee - albumi